

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นันทวิทย์ เฝามหานาคะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1586
44252
53

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นายันทวิทย์ ฝ่อมหานาคะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2548

h 283556

16 ก.พ. 2549

นันทวิทย์ เฝามานาคะ (2548) ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพพล

กรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขต

โชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ กศม (จิตวิทยาการศึกษา)

กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษา

สารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพ

คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของคหกรรมศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 295 คน เป็นนักศึกษาชาย 37 คน และนักศึกษาหญิง 258 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) สาขาวิชา อาหาร และโภชนาการ (X_5) ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพในการเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{15})

2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 และ 05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) และสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ทั่วไป (X_6) ตามลำดับ

3 ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) สาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว (X_{10})

4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ (X_{14}) ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน (X_{15}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 37.30

5 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของ นักศึกษา ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1003 + 276X_{14} + 267X_{11} + 185X_{15}$$

5.2 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษา ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 335X_{14} + 242X_{11} + 229X_{15}$$

FACTORS AFFECTING ON ATTITUDES TOWARDS CAREER CONTRIBUTIONS
OF HOME ECONOMICS STUDENTS OF RAJAMANGALA UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY PHRA NAKHON, CHOTIWET CAMPUS
IN KHET DUSIT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
NUNTAVIT PAOMAHANAKA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master of
Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
October 2005

Nuntavit Paomahanaka (2005) *Factors Affecting on Attitudes Towards Career Contributions of Home Economics Students of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Chotiwet Campus in Khet Dusit, Bangkok* Master Project, M Ed (Educational Psychology) Bangkok Graduate School, Srinakharinwirot University Advisor Project Assistant Professor Pannarat Ploylearmsang

The purpose of this research were to study the factors affecting on attitudes towards career contributions of Home Economics students of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Chotiwet Campus in Khet Dusit, Bangkok. These factors were divided into 3 factors, first of them was personal factor, gender, age, major in Home Economics, grade per annum, knowledge of Home Economics, second of them was family factor, parents' occupations and parents' expectation, third of them was university environment, physical environment in university, the interpersonal relationship between student and teacher and the interpersonal relationship between student and peer group.

The sample groups in this study were undergraduate students studying in the fourth year of Home Economics, of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Chotiwet Campus in academic year 2005. These sample groups were 295 37 males and 258 females. The research instruments were questionnaires of factors affecting on attitudes towards career contributions of Home Economics students. The data was analysed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Regression Analysis.

The results were as follows

1. There were significantly positive correlation among attitudes towards career contributions of Home Economics students and seven factors: male (X_1), major in Food and Nutrition (X_5), knowledge of Home Economics (X_{11}), parents' expectation (X_{12}), physical environment in university (X_{13}), the interpersonal relationship between student and teacher (X_{14}), and the interpersonal relationship between student and peer group (X_{15}) at 01 level.

2. There were significantly negative correlation among attitudes towards career contributions of Home Economics students and two factors: female (X_2), and Major in Home Economics study (X_6) at 01 and 05 level, respectively.

3 There were no significantly correlation among attitudes towards career contributions of Home Economics students six factors age (X_3), major in cloth and textile (X_4), grade per annum (X_7), parents' occupation government bureau officers (X_8), parents' occupation employee (X_9), and parents' occupation business owner(X_{10})

4 There were significantly three factors affected on attitudes towards career contributions of Home Economics students, ranking from the most to the least affecter were the interpersonal relationship between student and teacher (X_{14}), knowledge of Home Economics (X_{11}) and the interpersonal relationship between student and peer group (X_{15}) These factors could predicted attitudes towards career contributions of Home Economics students in percentage of 37.30 at 0.1 level

5 The predicted significantly equations of attitudes towards career contributions of Home Economics students were as follows

5.1 In term of raw score were

$$\hat{Y} = 1003 + 276X_{14} + 267X_{11} + 185X_{15}$$

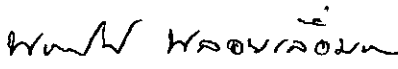
5.2 In term of standard score were

$$Z = 335X_{14} + 242X_{11} + 229X_{15}$$

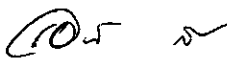
{

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ของ
นันทวิทย์ เฝามหานาคะ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นสวณหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

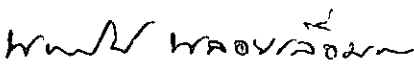
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

ประธาน

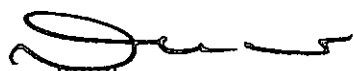

(รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นสวณหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ ดร สมชาย ชูชาติ)
วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พศ 2548

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และอาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำ แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ กราบ ขอบพระคุณความกรุณา เมตตาจากท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ดร พาสนา จุฬรัตน์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ และประสบการณ์แก่ผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้มองเห็นแนวทางใน การศึกษาครั้งนี้จนประสบความสำเร็จด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วลัย หุตะโกวิท ท่านรองอธิการบดีฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิชิรานนท์ อาจารย์พจน์ย์ บุญนา อาจารย์เจตนิพัทธ์ บุญยสวัสดิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑา พิระพัชระ คณะครู อาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช ทุกท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการวิจัย

ขอขอบใจน้อง ๆ นักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 4 สาขาคหกรรมศาสตร์ ทุกคนที่ให้ความ รวมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณแม่วงทอง เผ่ามหานาคะ ที่อบรมเลี้ยงดู สั่งสอนให้ลูกเป็นคนดี และประสบความสำเร็จมาจนวันนี้ ขอบพระคุณพี่แก่ง พี่ใหญ่ พี่เล็ก ที่ดูแล สนับสนุน ให้กำลังใจ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่ม และที่ขาดมิได้ด้วยความระลึกถึงคุณพ่อสุทธิพันธ์ เผ่ามหานาคะ ที่วันนี้ท่านไม่ได้อยู่ดูความสำเร็จของลูก

ขอขอบคุณ คุณเปิ้ลที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล คุณกวีพันธ์ ยานะ ที่ช่วยเหลือด้านงานพิมพ์สารนิพนธ์ฉบับนี้ คุณปิยะวดี ดันดีชำนาญกุล สำหรับแรงบันดาลใจที่ผลักดันให้ผู้วิจัยมีแรงกระตุ้นในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษากลุ่มวันจันทร์-พฤหัสบดี รุ่น 2546 ทุกคนที่ให้กำลังใจ เป็นแรงกระตุ้น และให้ความช่วยเหลือในขณะที่กำลังศึกษาจนกระทั่งสาร นิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ผลงานที่มีคุณค่าชิ้นนี้ ขอมอบให้กับผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้น จนถึงจุดสิ้นสุด และหวังว่าผลงานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์แก่นิสิต นักศึกษาที่สนใจ ต่อไป

นันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	10
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อ	
การประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย	
ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	
ราชมนักลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต	
กรุงเทพมหานคร	34
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	36
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	36
วิธีการสร้างเครื่องมือ	36
การหาคุณภาพเครื่องมือ	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล	50
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	58
แหล่งข้อมูล	58
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
การสรุปผลการศึกษาค้นคว้า	60
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	61
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	77
ภาคผนวก ก	78
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	
หนังสือขอความร่วมมือ	
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย	
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	83
ภาคผนวก ค คำอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ	99
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	108

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษา อยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของคหกรรมศาสตร์ และอาชีพของผู้ปกครอง	52
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	53
3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่มีต่อเจตคติ ต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	54
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการประกอบ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์	56
5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการ ประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	56
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับ อาชีพ	100
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความคาดหวัง ของผู้ปกครอง	101
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะทาง กายภาพในการเรียน	102
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์	103
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	104
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อการ ประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด	105
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อการ ประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความรู้สึกรู้สึก	106
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติต่อการ ประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	107

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

10 .

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อาชีพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เพราะเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต เศรษฐกิจ เกียรติยศชื่อเสียง ตลอดจนความพึงพอใจของบุคคล การประกอบอาชีพทำให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกว่าตนมีคุณค่า เพราะได้แสดงความสามารถในการพึ่งตนเองและทำประโยชน์แกสังคม (วัชร ทรัพย์มี 2523 2) เนื่องจากการประกอบอาชีพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์หลายด้าน เพราะการประกอบอาชีพเป็นการสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของบุคคล (อุษณา เจริญไวย 2531 คำนำ) ในแต่ละวัน บุคคลใช้เวลาส่วนใหญ่กับการประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้ว ฉะนั้น การตัดสินใจเลือกอาชีพจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก (วัชร ทรัพย์มี 2523 2)

การที่การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตให้มีความเป็นอยู่อย่างมีความสุขนั้น ขึ้นอยู่กับการเลือก การตัดสินใจ และค่านิยม โดยจะต้องมีข้อมูล ข่าวสาร ที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างละเอียด และกว้างขวางเสียก่อน เช่น มีอาชีพอะไรบ้างที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และในอีก 5 ปีข้างหน้าก็ยังเป็นที่ต้องการอยู่ (ศรีนวล โกมลวนิช 2532 4) ค่านิยมเป็นสิ่งที่กำหนดว่าบุคคลจะเลือกงานหรือเลือกประกอบอาชีพใด และเมื่อได้เลือกงานหรือเลือกอาชีพนั้นแล้วจะมีความสุขในงาน หรือในอาชีพนั้นหรือไม่ ส่วนค่านิยมในการทำงานนั้น เป็นสิ่งที่บุคคลเชื่อว่ามีค่าและมีความสำคัญต่อการทำงาน และสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นความรู้สึกพึงพอใจที่คนเรามักจะแสวงหามาจากงานที่ทำ (คมเพชร ฉัตรศุกกุล 2521 6)

การประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ประกอบอาชีพไม่เพียงแต่จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม และความรับผิดชอบเท่านั้น แต่ต้องมีเจตคติทางบวกต่ออาชีพของตนด้วย ทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่ทำให้การประกอบอาชีพประสบความสำเร็จ (ประเชิญ คุรุไพศาล 2537 41 - 43)

การมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่งที่จะส่งเสริมให้เกิดเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพ ดังที่โบร์ลินและกายเบอร์ก (Brolin and Gysberg 1999 260) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพจำเป็นสำหรับเด็กที่จะช่วยส่งเสริมให้เขาเข้าใจ ได้รู้จักตนเอง ได้พัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ได้พัฒนาเจตคติทางบวกต่ออาชีพ เริ่มที่จะมองเห็นคุณสมบัติของตนเองในการทำงาน ให้รู้ข้อแตกต่างและข้อจำกัดในงานแต่ละชนิด และได้รู้ถึงคุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน จะเห็นได้ว่าการรู้จักตนเองแม้ว่าจะจำเป็นในการวางแผนอาชีพก็จริง แต่ถ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพมาประกอบการพิจารณาแล้ว การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพใดก็แทบจะเป็นไปได้ยาก ดังนั้น ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ หมายถึง ความเข้าใจในลักษณะของอาชีพแต่ละชนิด การศึกษาที่

จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพนั้นๆ ความก้าวหน้าของอาชีพ บุคลิกภาพ ความมั่นคง แนวโน้มและความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคล (อุษณา เจริญไวย 2531 17-18)

การเตรียมตัวเพื่อการประกอบอาชีพจะต้องเริ่มที่การเลือกอาชีพที่จะใช้ในการดำรงชีวิตตั้งแต่บัดนี้ต่อไปจนตลอดชีวิต การศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาการงานและอาชีพสาขาหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาบุคลิกภาพ ตลอดจนสามารถค้นพบความสามารถ ความสนใจและความถนัดเฉพาะอันเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต และเป็นกระบวนการพัฒนา กำลังคนให้สามารถใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อตนเอง ครอบครัว สังคมและเพื่ออาชีพ (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2544 8) มีความรู้ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและทักษะวิชาชีพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ มีลักษณะเป็นผู้นำ มีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ และมีเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพ (อภาพรรณ ชีวปรีชา 2533 47-49) และจากความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2534 (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2534) ที่ได้รับไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถด้านทฤษฎีและปฏิบัติในวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ มีความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีความละเอียด รอบคอบ ประณีต อุตุน รักในอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน มีกิจนิสัยในการค้นคว้า และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ปรับปรุงตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน มีระเบียบวินัย ขยันหมั่นเพียร สำนึกในจรรยาวิชาชีพและมีคุณธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชนดิเวช เป็นอีกหนึ่งสถาบันหนึ่งที่มุ่งผลิตบุคลากรทางด้านคหกรรมศาสตร์ เข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน กับทั้งยังสนับสนุนช่วยเหลือในการประกอบอาชีพอิสระ ปัจจุบันดำเนินการสอนเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) หลักสูตร 2 ปี แบ่งออกเป็น 5 สาขาวิชา ได้แก่ อาหารและโภชนาการ การบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และ ผ้าและเครื่องแต่งกาย และ ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี แบ่งออกเป็น 5 สาขาวิชา ได้แก่ อาหารและโภชนาการ คหกรรมศาสตร์ทั่วไป ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ระบบสารสนเทศ และ ผ้าและเครื่องแต่งกาย

ในสภาพการณ์ปัจจุบันปัญหาการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และไม่หยุดยั้ง ทั้งความเจริญทางด้านวัตถุ ความรักการสะดวกสบาย การแข่งขัน และการเอาใจเปรียบทางสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้จิตใจของบุคคลเสื่อมทรามลง ส่งผลให้งานทางด้านคหกรรมศาสตร์ไม่เป็นที่แพร่หลาย และไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน (ประเชิญ ครูไพศาล 2541 8)

การเลือกประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ จึงเป็นปัญหาหนึ่งของผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา โดยมักจะมี ความกังวลใจอยู่เสมอก็คือ การวางแผนทางชีวิตของตนเอง ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2544 6) จากสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมใน

ปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ระบบการศึกษา ตลอดจนโลกกว้างทางอาชีพที่มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาทำให้นักศึกษาจะต้องพัฒนาตนเองโดยเตรียมตัวให้พร้อม เพื่อให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหว และมองเห็นทิศทางการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ดังกล่าว มีเป้าหมาย มีการตัดสินใจที่แน่นอนในการเลือกอาชีพไม่ว่าจะเป็นอาชีพอิสระ หรืออาชีพที่ต้องพึ่งหรือเกี่ยวข้องกับผู้อื่น ได้แก่ การทำงานเอกชน รับราชการ เป็นต้น

จากรายงานการประมวลผลของฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่อง ภาวะการหางานทำของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาวิศวกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี รุ่นปีการศึกษา 2545 (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2545 8) และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน พบว่าปัญหาในการหางานทำของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย (ทั้งที่ยังมีได้ทำงานและทำงานแล้ว) โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ไม่มีปัญหา ร้อยละ 50.41 ขาดประสบการณ์หรือความรู้พิเศษ ร้อยละ 35.55 ไม่ทราบแหล่งงาน ร้อยละ 29.87 คุณสมบัติไม่ตรงตามหน่วยงานที่กำหนด ร้อยละ 24.56 ต้องสอบจึงไม่ยอมสมัครงาน ร้อยละ 21.09 หางานที่ถูกใจไม่ได้ ร้อยละ 19.30 สอบเข้าทำงานไม่ได้ ร้อยละ 7.85 ขาดคนหรือเงินค่าประกัน ร้อยละ 6.98 และ ขาดคนสนับสนุน ร้อยละ 5.12

จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจภาวะการณ์หางานทำของบัณฑิตปี 2545 สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน ซึ่งให้เห็นว่านักศึกษายังมีปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลทางด้านวิชาชีพหลายประการ ได้แก่ ปัญหาการขาดประสบการณ์และความรู้พิเศษ ไม่ทราบคุณสมบัติที่หน่วยงานต้องการ ไม่ทราบแหล่งงาน การไม่ทราบวิธีสอบเข้าทำงาน การสอบเข้าทำงานไม่ได้ ขาดข้อมูลแหล่งสนับสนุนทั้งทางด้านการเงินและผู้ค้ำประกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ยังได้รับข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพไม่เพียงพอ

ผู้วิจัยในฐานะศิษย์เก่าเมื่อได้ทราบถึงปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นกับนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 315 คน และได้รับแบบสอบถามคืนมา 302 ชุดคิดเป็นร้อยละ 95.87 ของแบบสอบถามที่แจกไป โดยการใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ใช้คำถามว่า “ นักศึกษาคิดอย่างไรต่อการประกอบวิชาชีพในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และเพราะเหตุใด ” พบว่า นักศึกษาสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 52.31 เพราะ คิดว่าเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานปัจจัยสี่ของมนุษย์ จึงสามารถหางานทำได้ นักศึกษาชอบในสาขาที่เรียน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.19 เพราะเป็นสาขาอาชีพที่ต้องรวมความสามารถในหลาย ๆ ด้านไว้ด้วยกัน นักศึกษาคิดว่าผู้ที่มาเรียนวิชาชีพนี้มีสติปัญญาไม่ดี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 เพราะเกรดเฉลี่ยตอนมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ดี ซึ่งก็จริง นักศึกษาคิดว่าเป็นสาขาที่ทำรายได้ดี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 เพราะสามารถแลกแขนงความรู้ได้หลากหลาย ขึ้นอยู่กับการนำไปประยุกต์ใช้ และนักศึกษาคิดว่าเป็นวิชาชีพที่ไม่

เป็นที่ต้องการของตลาด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.96 เพราะเห็นหน้าที่จบการศึกษาไปทำงานไม่ตรงสาขาเลยสักคน

คำถามข้อที่ 2 ใช้คำถามว่า “ นักศึกษารู้สึกอย่างไรต่อการประกอบวิชาชีพในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และเพราะเหตุใด ” พบว่า นักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจในสาขาที่เรียน จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 47.35 เพราะ คนในสายอาชีพนี้มีอยู่น้อยเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น ทำทนายความสามารถ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 26.82 เพราะเป็นวิชาที่รวมความสามารถในหลายด้านไว้ด้วยกัน นักศึกษารู้สึกอายนางครั้งที่จะบอกวาตนเองเรียนคหกรรมศาสตร์ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 เพราะเป็นอาชีพที่ทุกคนน่าจะทำได้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องเรียน นักศึกษารู้สึกวิตกกังวลว่าผู้อื่นดูถูกวิชาชีพนี้ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 เพราะการเรียนไม่ดี สติปัญญาไม่ดี นักศึกษารู้สึกกลัวหางานยาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.64 เพราะแหล่งงานน้อย การแข่งขันสูง และ นักศึกษารู้สึกว่าไม่เหมาะสำหรับผู้ชายที่จะเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.66 เพราะสวนใหญ่มีแต่ผู้หญิงที่มาเรียน

คำถามข้อที่ 3 ใช้คำถามว่า “ ถ้านักศึกษาจะประกอบอาชีพในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ จะทำอย่างไรบ้าง และเพราะเหตุใด ” พบว่า นักศึกษาจะประกอบธุรกิจส่วนตัว (ไม่แน่ใจ) จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 66.55 เพราะไม่อยากเป็นลูกจ้าง นักศึกษาจะหาทุนและประสบการณ์ก่อนประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 55.29 เพราะอยากเห็นและได้มีประสบการณ์ เก็บเงินทุนก่อนที่จะดำเนินธุรกิจด้วยตัวเอง นักศึกษาจะทำงานบริษัทเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนมา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.60 เพราะรายได้ดีกว่าทำงานในภาครัฐบาล นักศึกษาไม่ทราบว่าจะทำอะไร จึงรับราชการเป็นครู จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.99 เพราะมีความมั่นคงในอาชีพ และนักศึกษายังไม่แน่ใจว่าจะทำอะไร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.66 เพราะ ไม่ทราบแหล่งงาน

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นดังกล่าวพบว่า นักศึกษานานจะมีปัญหาเกี่ยวกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ได้แก่ ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพ เช่น การเข้าสู่อาชีพ ประสบการณ์ก่อนประกอบธุรกิจส่วนตัว ความไม่แน่นอนของตลาดแรงงาน ข้อดีข้อเสีย และข้อบกพร่องของวิชาชีพ และยังไม่แน่นอนว่าหลังจากสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพอะไรได้บ้าง ซึ่งเจตคติประกอบด้วย ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมดังที่พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 201 - 203) สรุปว่าเจตคติมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการคือ องค์ประกอบด้านความคิด อารมณ์ และเหตุผล ความเชื่อ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวของการใช้เหตุผลของบุคคล องค์ประกอบด้านอารมณ์ หรือ ความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก ไม่ชอบเกลียด กลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้า ทาทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น และ องค์ประกอบทางแนวโน้มของการกระทำ หมายถึง แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม หรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยเฉพาะ จากการที่บุคคลมีเจตคติทางลบต่อการประกอบอาชีพของตนนั้นทำให้เกิดผลเสียต่อการประกอบอาชีพเป็นอย่างมากเพราะจะทำให้ไม่ค่อยประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพเท่าที่ควร

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเชษฐ คุรุไพศาล(2541 31 – 42) เรื่อง ความเปลี่ยนแปลงของ เศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ที่พบว่า ความรู้ในเรื่องอาชีพ ความมั่นใจในอาชีพ ของตน ความไม่แน่นอนของตลาดแรงงาน จะมีความเกี่ยวข้องกับความกังวลเกี่ยวกับสาขาที่เรียน ความรู้สึกที่เกรงว่าผู้อื่นจะดูถูกตน ซึ่งก่อให้เกิดทัศนคติทางลบต่ออาชีพคหกรรมศาสตร์

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ที่ส่งผลต่อ เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ นคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในการเรียนกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวชเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

3 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ได้แก่ ครู อาจารย์ บิดามารดา และผู้ปกครอง ในการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการวางนโยบายเพื่อเป็นแนวทางให้ นักศึกษามีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขต ดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 295 คน เป็นนักศึกษาชาย 37 คน และ นักศึกษาหญิง 258 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรของการศึกษาค้นคว้า

1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านสวนตัว ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์

1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.5 ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง

1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ได้แก่

1.3.1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียน

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

2 ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1 เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และ แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต่อไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความคิด ได้แก่ การเห็นคุณค่าความสำคัญ และประโยชน์ของการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ และทำรายได้ดี

1.2 เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความภาคภูมิใจ ความสนใจ ที่มีต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยรู้สึกว่าเป็นอาชีพที่ท้าทาย

1.3 เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ เอาใจใส่ ตั้งใจเรียน เข้าร่วมกิจกรรม ทำงานที่ครุมอบหมายให้ และ ศึกษา ค้นคว้าหาประสบการณ์เพิ่มเติม

2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ หมายถึง สิ่งที่ส่งผลให้การประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ประสบความสำเร็จ ซึ่ง แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสวนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

21 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของ คหกรรมศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และ ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ดังนี้

211 เพศ ได้แก่

2111 เพศชาย

2112 เพศหญิง

212 อายุ หมายถึง ระยะเวลาที่นับตามปฏิทินสากลตั้งแต่ปี พ.ศ. ที่ เกิดจนถึงปัจจุบันของนักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ภาค เรียนสุดท้าย ปีการศึกษา 2548 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

213 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ ได้แก่

2131 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

2132 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

2133 สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

214 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถด้านการเรียน ของนักศึกษา โดยพิจารณาจากผลคะแนนเฉลี่ยสะสมจากผลการเรียนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ถึงภาคเรียนปัจจุบัน

215 ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ หมายถึง การที่นักศึกษามีความเข้าใจ เกี่ยวกับข้อมูลด้านการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 7 ด้าน ดังนี้

2151 โอกาสในการได้เข้าทำงาน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ของนักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับตลาดแรงงาน ได้แก่ ความต้องการของผู้ทำงานด้าน คหกรรมศาสตร์ ในปัจจุบันและแนวโน้มความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

2152 ลักษณะของงาน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของ นักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับชนิดของงานในสาขา คหกรรมศาสตร์ ได้แก่ รายละเอียด ของงาน เวลาทำงาน และสถานที่ทำงาน

2153 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ หมายถึง ความรู้ความ เข้าใจของนักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่จบสาขา คหกรรมศาสตร์ว่า มี คุณสมบัติแตกต่างกันตามความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้อง

2154 การเข้าประกอบอาชีพ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของ นักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเข้าไปประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ครั้งแรกใน หน่วยงานของภาครัฐบาลและเอกชน ได้แก่ หลักฐานในการสมัคร การสมัครสอบ คุณสมบัติของ ผู้สมัครสอบ เกณฑ์การตัดสิน และเกณฑ์การบรรจุ เข้าทำงาน

2155 ความก้าวหน้าของงานอาชีพ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ของนักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับโอกาสการเข้าทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ ที่ผู้จบสาขา

คหกรรมศาสตร์สามารถเข้าทำงานได้ในหน่วยงานภาครัฐบาล และเอกชน ความก้าวหน้า หนทางไปสู่อาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับอาชีพคหกรรมศาสตร์ โอกาสในการศึกษาต่อ และการเลื่อนขั้น

2 1 5 6 คัดตอบแทน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา สาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับรายได้โดยเฉลี่ยจากการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ในหน่วยงาน ภาครัฐบาล หน่วยงานเอกชน และการลงทุนประกอบการด้วยตนเอง

2 1 5 7 ข้อดีและข้อบกพร่อง หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของ นักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์มีความชอบและไม่ชอบ มากที่สุดจากการประกอบอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ได้แก่ ข้อ ได้เปรียบของวิชาชีพ

คหกรรมศาสตร์ต่ออาชีพอื่น และ ข้อเสียเปรียบของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต่ออาชีพอื่น

2 2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง และความคาดหวัง ของผู้ปกครองดังนี้

2 2 1 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

2 2 1 1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

2 2 1 2 รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน

2 2 1 3 ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว

2 2 2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษา เกี่ยวกับความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดาในการเข้าประกอบวิชาชีพคหกรรม ศาสตร์ของนักศึกษาในหน่วยงานต่าง ๆ หรือการประกอบอาชีพอิสระ

2 3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ดังนี้

2 3 1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียน หมายถึง สถานที่เรียน และสื่อ อุปกรณ์การเรียนที่ทำให้การเรียนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์มีประสิทธิภาพ ดังนี้

2 3 1 1 สถานที่เรียน ได้แก่ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี มี ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดห้องเรียนเพียงพอกับปริมาณนักศึกษา และ ห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนจากเสียงและกลิ่น

2 3 1 2 สื่ออุปกรณ์การเรียน ได้แก่ ปริมาณของสื่อมีเพียงพอ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย และมีคุณภาพของการใช้งาน

2 3 2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตน ของนักศึกษาต่ออาจารย์ และการปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษา ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2 3 2 1 การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่ออาจารย์ ได้แก่ การซักถาม ปัญหาด้านการเรียน ปัญหาส่วนตัว การให้ความเคารพ และเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์

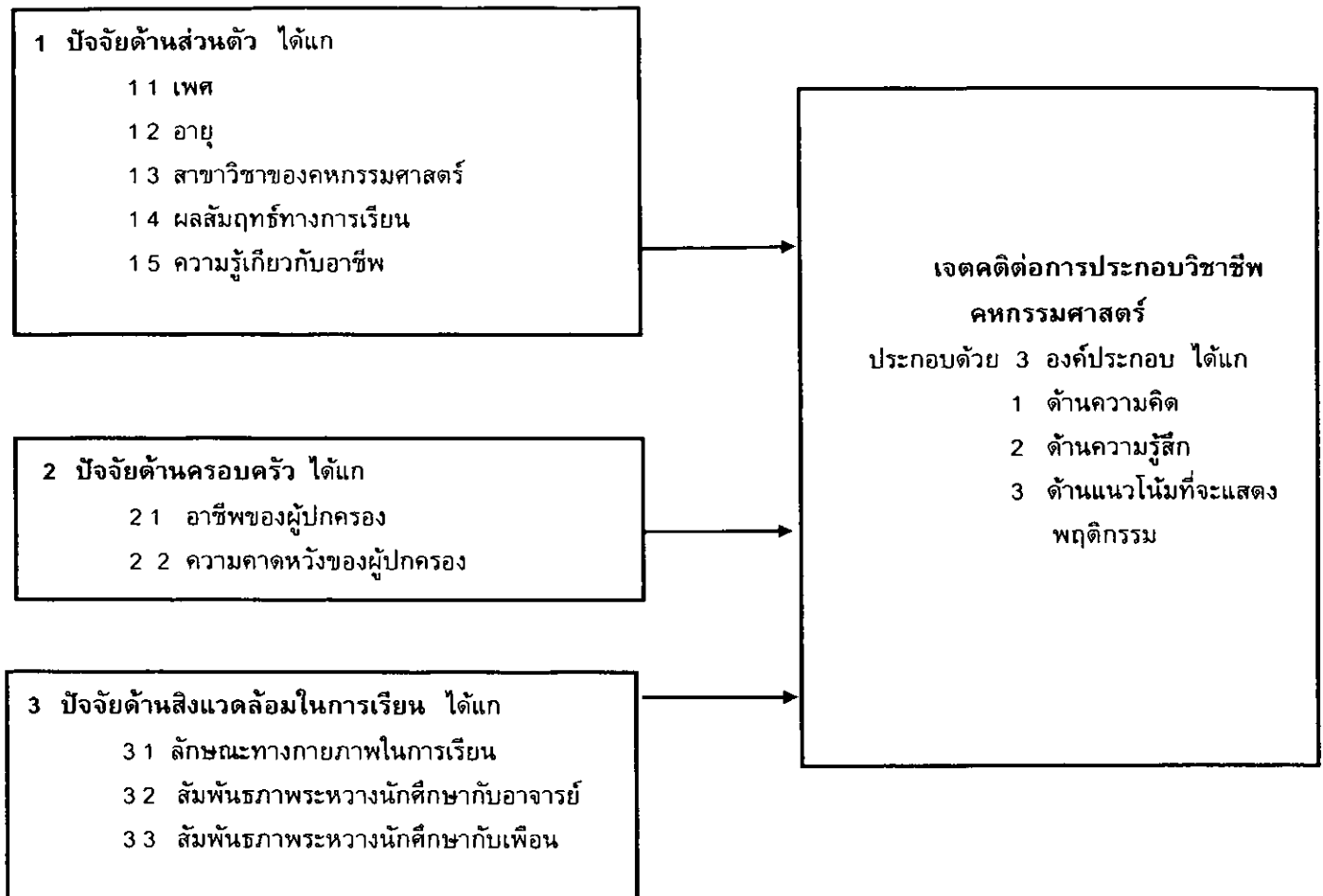
2322 การปฏิบัติของอาจารย์ ดอนักศึกษา ได้แก่ การให้ความ
สนใจ การให้ความเป็นกันเอง และการให้คำปรึกษาทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน

233 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของ
นักศึกษาและเพื่อน ที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การให้ความรัก ความห่วงใย ให้กำลังใจ ให้
ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมรวมกันด้วยความเต็มใจ ทั้งในและนอกห้องเรียน
เพื่อให้เกิดความรักและความสามัคคี

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2 ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
  - 1 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
  - 1 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
- 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
  - 2 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
  - 2 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
- 3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

1 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

1 1.1 ความหมายของเจตคติ

ในการศึกษาความหมายของเจตคติพบว่า มีผู้ได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ได้แก่

กู๊ด (Good 1959 : 48) กล่าวว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้ามาหรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างบุคคลหรือสิ่งใดๆ เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้นๆ

ฮิลการ์ด (Hillgard 1962 : 214) กล่าวว่า เจตคติ คือ พฤติกรรมหรือความรู้สึก ครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แนวความคิดหรือสภาวะการณ์ในการเข้าหาหรือออกห่าง เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อไป ในทางเอนเอียงในลักษณะอย่างเต็มเมื่อพบสิ่งดังกล่าวนั้นเข้ามาอีก

ครูซ (Cruze 1974 : 187) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจ ที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับและเจตคติจะเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

อลพอร์ต (Allport 1976 : 2) กล่าวว่า เจตคติเป็นสภาพความพร้อมของจิตใจ และประสาท ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อสภาพต่างๆ และได้อธิบายความหมายของเจตคติเพิ่มเติมดังนี้

- 1 เจตคติเป็นสภาพจิตใจและประสาทที่แสดงให้เห็นได้โดยพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น โกรธ รัก กลียุค เป็นต้น
- 2 เจตคติเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองของบุคคล ตามลักษณะของเจตคติที่เกิดขึ้น เช่น มีเจตคติที่มีต่อวิทยาศาสตร์ ทำให้ต้องการเรียนหรือสนใจวิชาวิทยาศาสตร์
- 3 เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบได้ในตัวเอง คือ เมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น เมื่อเกิดอารมณ์เกิด พฤติกรรมที่แสดงออกก็คือ หน้าบึ้ง
- 4 เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์
- 5 เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก

สำหรับนักวิชาการของไทย ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ ดังนี้

เดโช สวานานนท์ (2512 28) กล่าวว่า เจตคติ คือ คุณลักษณะหนึ่งของบุคลิภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ดังนั้น เจตคติจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในหน้าที่การงานหรืออาชีพของตน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 3) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึงความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆ ซึ่งอาจเป็นในทางที่ดี (Positive) ชัดแย้ง (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral) ก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้นๆ

เชิดศักดิ์ ไชวสินธุ์ (2520 38) กล่าวว่า เจตคติ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ตอบสนองต่อสิ่งเหล่านั้นๆ ไปทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดเจนในกรณีที่สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ทางสังคม

ไพศาล หวังพานิช (2526 146) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นการสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 172) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจ ในด้านความพร้อมที่จะเข้าหา เมื่อเกิดความรู้สึกเรียกว่า เจตคติที่ดี หรือเจตคติทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกที่ไม่ชอบ เรียกว่า เจตคติที่ไม่ดี หรือเจตคติทางลบ

ปราณี รามสูต (2528 186) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ ความเห็น ความรู้สึก และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์เป็นอย่างไร ไป อันมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ บุคคลนั้นหรือเหตุการณ์นั้นๆ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 193) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติคือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆ ไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และความโน้มเอียงของจิตใจโดยแสดงออกมาให้เห็นทั้งด้านคำพูดและการกระทำ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

- 1 เจตคติเชิงบวก เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะ พอใจ ชอบ ต้องการปฏิบัติ เห็นคุณค่า ให้ความสำคัญ และเห็นประโยชน์
- 2 เจตคติเชิงลบ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะ ไม่พอใจ ไม่ชอบ ไม่ต้องการปฏิบัติ ไม่เห็นคุณค่า ไม่ให้ความสำคัญ และไม่เห็นประโยชน์
- 3 เจตคติเป็นกลาง เป็นพฤติกรรมที่ไม่แสดงออกในลักษณะบวกหรือลบ เช่น รู้สึกเฉยๆ ไม่รัก ไม่ชอบ และไม่แน่ใจ

องค์ประกอบของเจตคติ ในการศึกษาองค์ประกอบของเจตคติพบว่า มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ ดังนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2524 3) กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ ดังนี้

- 1 องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบทางที่มนุษย์ใช้ในการตัดสินใจ ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งที่ต่างกันขึ้นอยู่กับความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า

- 2 องค์ประกอบทางด้านหาที่ความรู้สึก (Affective Component) เป็นสวน

ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ขณะที่คิดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึก ในด้านบวกและลบตามลำดับต่อสิ่งนั้น

3 องค์ประกอบทางการปฏิบัติ (Behavior Component) องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติได้อย่างไร

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 201 - 203) สรุปว่าเจตคติมีส่วนประกอบสำคัญ 3

ประการคือ

- 1 องค์ประกอบด้านความคิด อารมณ์ และเหตุผล ความเชื่อ หรือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวของการใช้เหตุผลของบุคคล
- 2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ หรือ ความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก ไม่ชอบเกลียดกลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้า ทาทาย เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น
- 3 องค์ประกอบทางแนวโน้มของการกระทำ หมายถึง แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม หรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบของเจตคติประกอบไปด้วยองค์ประกอบทางด้านความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์กัน

1 1 3 การเกิดเจตคติ ในการศึกษาการเกิดเจตคติพบว่าผู้มีผู้ได้กล่าวถึงการเกิดเจตคติไว้หลากหลาย ได้แก่

กาญจนา คำสุวรรณ และ นิตยา เสาร์มณี (2524 234-237) ได้กล่าวถึงการเกิดเจตคติว่า เกิดจาก

- 1 การอบรมเลี้ยงดู เด็กที่เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ก็จะมี ความเลื่อมใสนับถือศาสนาพุทธไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากได้พบเห็น ได้ปฏิบัติทางด้านพุทธศาสนาอยู่ ทุกวัน
- 2 ประสบการณ์ส่วนตัว คนที่เคยถูกสุนัขกัดบ่อยจะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสุนัข มากกว่าคนอื่นๆ ไป
- 3 จากเหตุการณ์ที่ประทับใจ ซึ่งมักจะเป็นเหตุการณ์เพียงครั้งเดียว

4 การรับเอาเจตคติเดิมของผู้อื่นที่มีอยู่แล้วมาเป็นเจตคติของตนเอง เช่น เมื่อเข้าไปเป็นนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยเราก็มักรับเอาเจตคติต่างๆ จากศึกษาเก่า

5 เกิดจากบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล เช่น บางคนที่มีมองโลกในแง่ร้ายก็มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติไม่ค่อยดีต่อสิ่งนั้นๆ

6 เกิดจากอิทธิพลจากสื่อมวลชน สื่อมวลชนเป็นแหล่งให้ข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเข้าใจและอารมณ์

7 ความต้องการที่จะให้สมปรารถนาทำให้เกิดเจตคติต่อสิ่งอื่นๆ เช่น คนที่มีเจตคติที่ดีต่อหมอ เพราะหมอเป็นผู้ที่รักษาเขาให้หายได้

นอกจากนี้สาโรช บัวศรี (ล้วน สายยศ 2528 : 41 , อ้างจากสาโรช บัวศรี 2524) ได้อธิบายขั้นตอนการเกิดความเจตคติ ความรู้สึก ตามแนวพุทธปรัชญาโดยมีลำดับขั้นดังต่อไปนี้

ผัสสะ ปัจจยา เวทนา คือ การได้ประสบหรือสัมผัส กระตุ้นให้เกิดความรู้สึก

เวทนา ปัจจยา ตัณหา คือ ความรู้สึกกระตุ้นให้เกิดความอยากได้

ตัณหา ปัจจยา อุปาทาน คือ ความอยาก กระตุ้นให้เกิดความยึดมั่นถือมั่นหรือถือว่ามีค่านิยม

อุปาทาน ปัจจยา ภพ คือ ค่านิยม กระตุ้นให้เกิดสภาวะรุ่มร้อนหรือพร้อมอยู่ในใจหรือเจตคตินั่นเอง

ภพ ปัจจยา ชาติ คือ เจตคติกระตุ้นให้เกิดการกระทำที่ปรากฏออกมาภายนอกหรือปรากฏกระทำออกมาภายนอก

และได้สรุปการเกิดความรู้สึกว่า เริ่มจากความจำเป็น (Need) หรือความต้องการ (Desire) ขึ้นต่อไปก็ทำให้เกิดความชอบ (Preference) หรือความสนใจติดตามมา ความชอบนี้อาจกระตุ้นให้เกิดความนิยมชมชอบหรือเข้าใจเป็นคุณค่าแล้วกลายเป็นค่านิยม (Value) ขึ้นมา ค่านิยมที่ก่อตัวอยู่ระยะเวลาหนึ่งนานพอสมควร (Fixed Value) ก็ย่อมกระตุ้นให้เกิดสภาวะที่รุ่มร้อนหรือพร้อมที่จะกระทำการอยู่ในใจ เรียกเจตคติ (Attitude) นั้นเอง

ในเรื่องเดียวกันนี้ แผนกจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ชูชีพ อ่อนโคกสูง 2522 : 109-110) เสนอไว้ว่าเจตคติเกิดขึ้นได้เพราะ

1 บุคลิกภาพของแต่ละคน คนที่ชอบเก็บตัว เจ้าระเบียบ เชื่อความคิดเห็นของตนเป็นใหญ่และมีอำนาจหรือคนอื่น มักจะรับเจตคติของคนอื่นหรือกลุ่มมาเพียงเล็กน้อย จึงมีเจตคติเป็นของตนเองไม่ยอมให้คนอื่นมี เจตคติต่างไปจากตน ทำให้มีเจตคติที่ดีต่อคนหมู่อื่น บุคคลประเภทนี้เรียกว่า Ethnocentric Person ซึ่งมีลักษณะบุคลิกภาพ ดังนี้ ชอบวางอำนาจ ไม่มีการยืดหยุ่น มักยึดมั่นในกฎเกณฑ์ต่างๆ เป็นคนที่เก็บความรู้สึกบางอย่างไว้เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของสังคม

2 สื่อมวลชนต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ฯลฯ ล้วนเป็นสิ่งที่มียุทธิพลต่อเจตคติทั้งสิ้น

3 ความต้องการให้ได้สิ่งที่ตนปรารถนา บุคคลจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่ทำให้เขาสมปรารถนาถ้าสิ่งใดทำให้เขาไม่ได้สิ่งที่เขาต้องการก็จะทำให้เขามีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการเกิดเจตคตินั้นเกิดจากหลายปัจจัย เช่น การอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์ส่วนตัว เหตุการณ์ที่ประทับใจ การรับเจตคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เกิดจากบุคลิกภาพของแต่ละคน ความต้องการที่จะให้สมปรารถนา และเกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน ซึ่งเป็นแหล่งให้ข้อมูลที่สำคัญ ดังนั้น การให้ข้อมูลเพื่อให้เกิดความรู้ อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลได้

1 1 4 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 121) ได้สรุปเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ว่า การเกิดเจตคตินั้นเกิดได้หลายวิธี เช่น อาจเกิดจากการเลียนแบบ เกิดจากประสบการณ์ นำความพอใจหรือความทุกข์มาให้ จากการสังเกตและการได้รับข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เป็นต้น ในการที่จะเปลี่ยนแปลงเจตคติหรือสร้างให้เกิดเจตคติใหม่ในกลุ่มหรือในบุคคล จะต้องอาศัยระยะเวลาหรือกระบวนการหลายอย่าง ซึ่งแต่ละกระบวนการจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างให้เกิดเจตคติแตกต่างกัน เช่น การให้ข้อเท็จจริงจะช่วยสร้างเจตคติให้กับบุคคล ถ้าบุคคลนั้นยังไม่ค่อยเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น การสื่อสารข่าวสารทั้งในด้านดีและด้านไม่ดีจะทำให้เกิด เจตคติที่ดีกว่าให้ข้อคิดเห็นด้านเดียว ลักษณะของผู้สื่อข่าวสารที่น่าเชื่อถือ มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติ นอกจากนี้ การอภิปรายกลุ่มจะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยเปลี่ยนเจตคติใหม่ได้

ซูซีพ ออนโคสูง (2522 114-121) กล่าวว่า เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชน หรือการได้รับประสบการณ์โดยตรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบทางด้านความคิด ความเข้าใจและมีผลทำให้องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ข้อมูลที่บุคคลได้รับจะมี

อิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ ต่อเมื่อข้อมูลนั้นช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเองดีขึ้น สามารถปรับตัวเข้าสิ่งแวดล้อมได้ สามารถแสดงค่านิยมให้ผู้อื่นทราบได้ และไม่ขัดต่อปณิธานที่ตั้งไว้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการได้รับข้อมูลใหม่ ประสบการณ์ และการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ

1 1 5 ลักษณะเจตคติ

เซอร์ฟและเซอร์ฟ (สุปราณี สนธิรัตน์ 2529 415 อ้างอิงมาจาก Sherif and Sherif 1956) กล่าวว่าเจตคติเป็นท่าทีความรู้สึกนึกคิดของบุคคล สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา ซึ่งลักษณะของเจตคติ มีดังต่อไปนี้

- 1 เจตคติเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ เจตคติไม่ใช่เป็นแรงขับทางร่างกาย
- 2 เจตคติเป็นสิ่งที่คงทนถาวร แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อบุคคลได้รับการเรียนรู้เป็นเวลายาวนาน
- 3 เจตคติเป็นความรู้สึกที่แสดงโดยตรงต่อสิ่งเรานั้นๆ ซึ่งจะมีความแตกต่างกันออกไป
- 4 เจตคติเป็นความรู้สึกที่สามารถเกิดกับทุกๆ สิ่งได้ เช่น เกิดกับบุคคล วัตถุ สถาบัน เหตุการณ์ และแนวคิดต่างๆ
- 5 เจตคติเป็นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดแรงผลักดันจนเป็นลักษณะนิสัย

1 1 6 มาตรการวัดเจตคติ

1 1 6 1 มาตรการวัดเจตคติตามวิธีการของเธอร์สโตน สร้างขึ้นโดย

อาศัยความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่นาเชื่อถือได้กลุ่มหนึ่ง เป็นผู้กำหนดระดับความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกเป็น 11 ระดับ จากน้อยสุดจนถึงมากที่สุด โดยแต่ละช่วงหรือแต่ละระดับมีระยะห่างเท่ากัน วิธีนี้จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า มาตรการวัดแบบมีระยะห่างเท่ากัน (The method of equal appearing interval) จำนวนข้อความวัดเจตคติตามวิธีนี้จะมีประมาณ 20-25 ข้อความแต่ละข้อจะมีค่าประจำ (Scale Value) เพื่อใช้เป็นคะแนนที่ได้เมื่อผู้ตอบยอมรับหรือเห็นด้วยกับข้อความนั้นๆ ข้อความวัดเจตคติที่ได้นี้ถูกคัดเลือกมาจากข้อความจำนวนมากหรือประมาณ 100-150 ข้อความ (ไพศาล หวังพานิช 2531 154)

1 1 6 2 มาตรการวัดเจตคติตามวิธีการของออสกูต มาตรการวัดเจตคติ

โดยใช้ความหมายของภาษาคิดขึ้นโดย ออสกูต และคนอื่นๆ (Osgood, Suci and Tannenbaum) จะใช้คำคุณศัพท์ต่างๆ อธิบายความหมายของสิ่งเร้าที่มีสวนสัมพันธ์กับบุคคลออกมาเป็นคุณค่าต่างๆ และตีความเหล่านั้นออกมาเป็นคุณค่าของเจตคติของบุคคล คือ เป็นแบบวัดเจตคติที่ไม่ใช้

ความวิตเจตคติจะใช้คำคุณศัพท์บรรยายคุณลักษณะต่างของสิ่งนั้นๆ แล้วให้ผู้ตอบแสดงความนึกคิดออกมาโดยการบอกภาพพจน์ หรือแสดงความคิดรวบยอดของตนในลักษณะต่างๆ เหล่านั้นออกมา แล้วนำคาของความคิดรวบยอดที่มีต่อสิ่งนั้นมาเป็นคาเจตคติของบุคคลนั้นๆ คำคุณศัพท์ที่ใช้แทนความหมายของภาษาสามารถบอกให้ทราบถึงความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลได้แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ (ไพศาล หวังพานิช 2531 160-161)

1 องค์ประกอบเชิงประมาณา เช่น ดี-เลว เกลียด-รัก เมตตา-ทารุณ เป็นต้น

2 องค์ประกอบเชิงศักยภาพ เช่น หนัก-เบา แข็งแรง-อ่อนแอ ไหญ่-เล็ก เป็นต้น

3 องค์ประกอบเชิงกิจกรรม เช่น ช้า-เร็ว ราเร็ง-หงอยเหงา เฉื่อยชา-กระตือรือร้น เป็นต้น

1 1 6 3 มาตราวัดเจตคติตามวิธีการของลิเคอร์ท โดยใช้ชุดของ

ข้อความวิตเจตคติของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่มีต่อเรื่องหนึ่งเรื่องใด แล้วให้บุคคลนั้นๆ แสดงความรู้สึกต่อข้อความดังกล่าว การตอบข้อความนั้นอาจจะเป็นได้ทั้งเห็นด้วยหรือพ้อใจกับข้อความนั้น ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น หรือไม่แน่ใจกับข้อความนั้น เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้จากการรวบรวมคำตอบจากข้อความต่างๆ ทุกข้อความในมาตรานั้น วิธีนี้จึงเรียกชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า มาตราประมาณคาแบบร่วม (Summated rating scale) จำนวนข้อความที่สร้างขึ้นครั้งแรก ควรมี 30 ข้อความขึ้นไปเพราะจะต้องคัดเลือกให้เหลือ 20-25 ข้อความ (ไพศาล หวังพานิช 2531 160-161)

1 1 7 การวัดเจตคติ

การวัดเจตคติเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย ดังนั้นการวัดเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้ (ไพศาล หวังพานิช 2531 152)

1 เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้

2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อมโดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3 เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุน

หรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้น ในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

จากข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่าแม้ว่าการวัดเจตคติจะมีมาตราส่วนที่สามารถวัดเป็นปริมาณได้ แต่อาจเป็นสิ่งที่คงเส้นคงวาอยู่เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งและอาจเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งการได้รับข้อมูลใหม่ๆ อาจทำให้เจตคติที่มีอยู่เดิมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไป

118 ประโยชน์ของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2524 5-6) กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติไว้ ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวโดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัวเขา
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตัวเอง (Self – Esteem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงที่ไมดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตน
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาตอบโต้หรือการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำให้สิ่งที่นำความสนใจมาให้หรือเป็นการบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

119 การเสริมสร้างและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 233) กล่าวว่า การเสริมสร้างและการเปลี่ยนแปลงเจตคติในการเรียนเพื่อให้เกิดเจตคติทางบวกต่อการเรียนสามารถกระทำได้ดังนี้

1. การสร้างเจตคติทางบวกต่อการเรียน ได้แก่

การจัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและความสนุกสนาน ผู้สอนต้องเป็นแบบฉบับที่ดีทั้งด้านความคิด ความประพฤติและ การมีระเบียบวินัยด้านการเรียนรู้ และสังคม
2. การเปลี่ยนแปลงเจตคติทางลบต่อการเรียน ได้แก่
  - 2.1 ให้การแนะแนว โดยชี้แนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องเหมาะสม

2 2 พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัด และความ ต้องการแก่ผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการลงโทษ

2 3 พยายามให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำเองและมีส่วนรับผิดชอบต่อ สิ่งนั้นๆ ทำให้เจตคติที่ไม่ดีต่อบทเรียนนั้นลดลง และในที่สุดกลายเป็นเจตคติที่ดีไปได้

สุดใจ เหลาสุนทร (2528 143-144) กล่าวว่า การเสริมสร้างเจตคติที่ดีขึ้นอยู่กับ ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่พึงพอใจ เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการเพิ่มพูน ความเข้าใจใหม่ๆ หรือประสบการณ์ใหม่

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อได้รับ ประสบการณ์ใหม่ๆ ที่แตกต่างจากประสบการณ์เดิม และโดยการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ จัด สิ่งแวดล้อม หรือประสบการณ์ที่พึงพอใจ สำหรับการศึกษาวิชาชีพแล้วการทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ต่อวิชาชีพ การเสริมสร้างเจตคติที่ดีเป็นสิ่งที่ควรกระทำควบคู่ไปกับการเรียนวิชาชีพด้วย

1 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

1 2 1 งานวิจัยในต่างประเทศ

อาดัมส์ (Adams 1979 19-27) ได้ศึกษาแบบโครงสร้างที่จะช่วยเพิ่มวุฒิภาวะ ทางอาชีพแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยที่ยังไม่ได้ตัดสินใจในอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 97 คน โดยกลุ่มทดลองเข้าร่วมสัมมนาค้นหาทางวางแผนอาชีพในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่ มีการสัมมนาใดๆ ผลปรากฏว่าคะแนนวุฒิภาวะของทัศนคติในการเลือกอาชีพและคะแนนวุฒิภาวะ ของความสามารถในการเลือกอาชีพของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1 2 2 งานวิจัยในประเทศ

สัญญา จัดตานนท์ (2521 66) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อ อาชีพอิสระกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพ พบว่าความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระเป็นตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์ ในเชิงบวกกับเจตคติต่ออาชีพอิสระ

จริยา วิไลวรรณ (2532 90) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติ ต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและได้รับข้อเสนอแนะมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาดีขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 และนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพล ศึกษาดีกว่านักศึกษาที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

ชนิดา ยอดดี (2534 63-66) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการ ประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางครอบครัว และปัจจัยทางสถานศึกษา

ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่ ปัจจัยทางครอบครัวในด้านที่บิดามารดาชื่นชมยกย่องบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระกับธุรกิจเสมอ บิดามารดาพาบุตรไปชมนิทรรศการการหรือการจัดงานที่เกี่ยวกับวงการธุรกิจ บิดามารดานำปัญหาทางเศรษฐกิจต่างๆ มาคุยกับบุตรเสมอ และปัจจัยทางด้านสถานศึกษาในด้านบริการจัดหางานให้นักเรียนทำในระหว่างวันหยุดและปิดภาคเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพประกอบด้วยปัจจัยทางด้านส่วนตัว เช่น ความรู้เรื่องอาชีพ ปัจจัยทางครอบครัว เช่น บิดามารดาชื่นชมยกย่องบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ และปัจจัยทางสถานศึกษา เช่น บริการจัดหางานให้นักเรียนทำในระหว่างวันหยุดและปิดภาคเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

สุรางค์ จันทน์เอม (2525 54-55) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า ความคาดหวัง (Expectation) คือ ความเชื่อสิ่งใดที่น่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดบ้างที่น่าจะไม่เกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคล เช่น บุคคลเคยมีประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกันกับประสบการณ์ใหม่ก็อาจทำให้ทำการคาดหวังได้ไม่พลาดเกินไป หรืออาจคาดหวังได้ถูกต้องบุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนในสิ่งใดมักจะไม่มี การคาดหวังในสิ่งนั้นหรือ หากมีการคาดหวังก็มักไม่เกิดขึ้นจริงตรงตามความคาดหวังไว้ ความคาดหวังที่ประสบความสำเร็จช่วยบุคคลมีทัศนคติของตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

✓ เทอเนอร์ (Turner 1982 349-351) ได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับความหวังว่า ลักษณะของความคาดหวังเปรียบเหมือนกับ 'การเล่นละครเวที' กล่าวคือ จะต้อง มีผู้แสดง ผู้ชม และมีบทบาทสำคัญสำคัญสำหรับผู้แสดง กล่าวคือ

1 ความคาดหวังหมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่าง ๆ ทางสังคม จะสามารถเปรียบเทียบได้ เช่นกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่างๆ ทางสังคมมากมาย โดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่า บุคคลควรมีพฤติกรรม เช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ทางสังคมจะถูกจัดระบบและถูกควบคุมโดยบรรทัดฐานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างกันไป

2 ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงอื่นๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานที่เปรียบเทียบเหมือนสคริปที่จะกำหนดบทบาทของบุคคลในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าว แล้วบุคคลในสังคมจึงต้องมีการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อที่บุคคลจะได้ความคาดหวังพฤติกรรม

ของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออก และสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องตามความคาดหวังของสังคม และบุคคลอื่น ๆ

3 ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคม ที่อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทาง ไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามความคาดหวังรวม

สุนีย์ สิงหะคเชนทร์ (2535 : 43) กล่าวว่า เจตคติของบิดามารดามีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมของลูก เช่น บิดา มารดา มีเจตคติเจ้าระเบียบจะมีลักษณะระเบียบจัด ความต้องการให้ ทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อย เป็นระเบียบ และสะอาดอยู่เสมอ การปฏิบัติตัวเป็นแบบไม่ยืดหยุ่น บิดา มารดา จะเข้มแข็งและตำหนิซ้ำอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ลูกเป็นตามความหวังของตน เด็กที่ได้รับการ เลี้ยงดูแบบนี้ จะเป็นเด็กที่มีแต่ความผิดหวัง รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถ เจตคติที่บิดามารดา แสดงออกต่อลูกดังกล่าวเป็นต้นเหตุของปัญหาพฤติกรรมของลูก

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความคาดหวังมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์ เดิมและความคาดหวังร่วมจากบุคคลอื่น ๆ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคลที่ ถูกคาดหวังนั้นด้วย เช่น การกระตุ้นให้นักเรียนมีความเพียรพยายามในการเรียน และอิทธิพลต่อ การวางแผนการเรียนของนักเรียน

2 1 2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

2 1 2 1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียน

แอนเดอร์สัน (Anderson 1970 : 135-152) ได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่ มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

- 1 ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิด สนทนาสนทนกันเคย ของ สมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
- 2 การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่างๆ ตามจุดประสงค์ ของการเรียนรู้
- 3 การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนที่มีรูปแบบที่ สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
- 4 การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ ล่าช้า สอดคล้องและเหมาะสม
- 5 การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือวัสดุที่พร้อมจะใช้ได้อย่างตลอดเวลา
- 6 การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียน กับผู้สอน และความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน
- 7 ผู้สอนและผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์และความคาดหวังในการ

เรียนอย่างชัดเจน

- 8 สร้างความเป็นธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความเป็นธรรมขึ้น
- 9 ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
- 10 สร้างความตื่นตัว และขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
- 11 การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
- 12 ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่ผู้เรียน
- 13 ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
- 14 เสรีภาพขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ

ลอว์เรนซ์ (Lawrens 1976 418) กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนนั้นเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจอารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัวกระฉับกระเฉง ก็จะมีคามสนใจในการเรียนและยอมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

สิริวรรณ ศรีพหล (2526 172-174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้ คือ

1 บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา คือ มีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

2 การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี ต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเอง และรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

3 การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมนักเรียน ให้ความคิดและแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเริ่มมาจากครูเป็นแบบอย่างที่ดี มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าบรรยากาศการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ผู้สอน ผู้เรียน สิ่งแวดล้อม และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาการเรียนของนักเรียน

2 1 2 2 สัมพันธภาพระหว่างศึกษากับอาจารย์

นพพงษ์ บุญจิตตราดุลย์ (2527 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประดิษฐ์ อุปรมย์ (2527 33) ได้กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน อาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยตนเอง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึงทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุกอยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมีความสำคัญ นอกจากด้านการเรียนการสอนแล้ว ครูต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน โดยการให้ความรัก ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำปรึกษา ให้ความเมตตากรุณา เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน อันส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

2 1 2 3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน

นพพงษ์ บุญจิตตราดุลย์ (2527 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิกริยาการตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปรายการโต้วาที การรายงาน จะช่วยให้เกิดปฏิกริยาตอบสนองระหว่างกันฝึกการทำงานร่วมกันเป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

ดังนั้น การปฏิบัติตนกับเพื่อนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมาก เพราะถ้านักเรียนสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมจะทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดี ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แต่ถ้าหากไม่สามารถปฏิบัติตนเข้ากับเพื่อนได้ก็จะทำให้เกิดปัญหากับตนเอง เช่น มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง เข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ไม่มีความสุข ไม่อยากเรียนหนังสือ

2 1 3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ดังนี้

2 1 3 1 ความหมายของคหกรรมศาสตร์ ได้มีผู้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ไว้หลายท่าน ได้แก่

ศรีนวล โกมลวนิช (2523 10) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่วาดด้วยอาหารและโภชนาการ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การจัดการบ้านเรือน เศรษฐกิจครอบครัวและการดูแลเด็ก ซึ่งรวมแล้วเป็นเรื่องของการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งสิ้น

ยูดี กาญจนนัชจิติ (2525 : 6) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและกิจกรรมภายในบ้านเรือนหรือการพัฒนาครอบครัว ซึ่งต้องใช้วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะมาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตส่วนตัว ครอบครัวและชุมชน

มาร์เจอร์ อีส (ประหยัด สายวิเชียร 2531 : 4 , อ้างอิงจาก Marjorie East 1980) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึง ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสภาพแวดล้อม ในอันที่จะพัฒนาปรับปรุงความสัมพันธ์นั้นเพื่อให้อยู่รวมกันได้อย่างสันติสุข

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาคหกรรมศาสตร์ (2533 : 7) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการงาน การอาชีพ โดยใช้ศาสตร์หลายแขนงมาสังเคราะห์ หรือมาประยุกต์ให้เป็นศาสตร์ของการพัฒนาครอบครัว สังคม และชุมชน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่วาดด้วยการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์และวัสดุอันได้แก่ ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ การจัดการและการพัฒนาการภายในครัวเรือน การดูแลและพัฒนาเด็ก รวมทั้งเรื่องเศรษฐกิจในครอบครัว โดยที่วิชาคหกรรมศาสตร์นี้ได้เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการงานอาชีพ โดยใช้ศาสตร์หลายแขนงมาสังเคราะห์ หรือมาประยุกต์ให้เป็นศาสตร์ของการพัฒนาครอบครัว สังคม และชุมชน

2 1 3 2 ความสำคัญของวิชาคหกรรมศาสตร์

ประเชิญ ครูไพศาล (2537 : 68) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ วิชาคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มุ่งเน้นที่จะให้นักศึกษาจบหลักสูตรออกไปประกอบอาชีพตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น เป้าหมายของคหกรรมศาสตร์ก็คือ เรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ และเพื่อที่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (To learn to make a living and to learn to live a better quality of life)

คหกรรมศาสตร์ตามแนวคิดใหม่ คือ วิชาชีพแขนงหนึ่ง เป็นการนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพหรือนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลทุกเพศทุกวัย สามารถแบ่งกลุ่มบุคคลออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1 กลุ่มผู้บริโภคที่นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และผู้ฝึกปฏิบัติเอง (Consume and Home making)

2 กลุ่มที่ใช้ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์เพื่อเตรียมตัวในการประกอบอาชีพ (Occupational Preparation)

จะเห็นได้ว่าวิชาคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อผู้ศึกษาเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นผู้ศึกษาจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพจึงสามารถที่จะนำความรู้ในวิชาชีพไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง และพัฒนาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้ก้าวหน้าต่อไป

2 1 3 3 ขอบข่ายของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ประเชิญ ครูไพศาล (2537 : 122) ได้สรุปขอบข่ายของวิชาชีพคหกรรม

ศาสตร์ ว่า ประกอบด้วยสาขาต่างๆ 5 สาขา ได้แก่

- 1 ผ้า เส้นใย เครื่องแต่งกาย และศิลปสัมพันธ์
- 2 อาหารแลโภชนาการ
- 3 พัฒนาการครอบครัวและเด็ก
- 4 การจัดการบ้านเรือน
- 5 การปรับปรุงและการตกแต่งที่อยู่อาศัย

2 1 3 4 ประโยชน์ของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ประเชิญ ครูไพศาล (2537 124-126) ได้สรุปประโยชน์ของวิชาชีพค

หกรรมศาสตร์ไว้ ดังนี้

- 1 สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นับตั้งแต่เพื่อตนเอง

ครอบครัว และบุคคลอื่น

- 2 ช่วยให้มีอาชีพ เพื่อเกิดประโยชน์ในเรื่องของรายได้ ที่มา

จากการใช้ฝีมือและความประณีต

3 ช่วยปรับปรุงพัฒนาการบุคคล สังคม และประเทศชาติ เป็นการช่วยเหลือเปลี่ยนแปลงฐานะความเป็นอยู่จากเดิมให้ดีขึ้น โดยได้รับคำแนะนำจากนักคหกรรมศาสตร์ ผลที่ตามมาคือประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองเนื่องจากมีพลเมืองที่มีความรู้

- 4 ช่วยในด้านเศรษฐกิจครอบครัว ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมและ

ประเทศชาติ

สรุปได้ว่าวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติโดยส่วนรวมได้

2 1 3 5 ความหมายของความรู้เกี่ยวกับอาชีพ มีผู้ให้ความหมาย

ของ ความรู้เกี่ยวกับอาชีพไว้หลายท่าน ดังนี้

ทอมสัน (Thompson 1973 203) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

เป็นกระบวนการพัฒนาการทางอาชีพ โดยเด็กจะรับรู้ทุกสิ่งทุกอย่างรอบๆ วาดัวเขา ตลอดจนรับรู้ว่าวันหนึ่งเขาจะต้องตัดสินใจเลือกอาชีพ การทำงานในอนาคตจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเขา ความรู้เกี่ยวกับอาชีพนี้อาจได้จากผู้ปกครอง กลุ่มเพื่อน ครู หรือชุมชนรอบตัวเรา

โบร์ลิน และ กายส์เบอร์ส (Brolin and Gysbers 1979 260) กล่าวว่า

ความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นขวงสำคัญของพัฒนาการทางอาชีพ ซึ่งจำเป็นต้องช่วยส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักตนเอง ได้พัฒนาความรู้สึก เห็นคุณค่าในตนเอง ได้พัฒนาทัศนคติที่ดีในเรื่องอาชีพ เริ่มที่จะ

มองเห็นคุณสมบัติของตนเองในการทำงานให้รู้ความแตกต่างและข้อกำหนดในงานแต่ละชนิด และ
 ได้รู้ถึงคุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน

ไอแซคสัน (Isaacson 1986 21) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เป็น
 ขั้นตอนของพัฒนาการทางอาชีพ บุคคลจะมีพัฒนาการโดยผ่านขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ ความรู้
 (Awareness) การสำรวจ (Exploration) การตัดสินใจ (Decision making) การเตรียมตัว
 (Preparation) และการทำงาน (Employment) อีกทั้งอธิบายว่า ความรู้เป็นขั้นตอนที่บุคคลเริ่มต้น
 รับรู้ตามความเป็นจริงว่ามีอาชีพหลายอาชีพที่แตกต่างจากอาชีพนั้นๆ จะส่งผลกับเขาอย่างไรใน
 อนาคตรับรู้ถึงโอกาสที่จะเข้าสู่อาชีพนั้น ความเข้าใจตนเองเป็นสิ่งสำคัญในขั้นตอนนี้คือ บุคคลจะ
 เริ่มตรวจสอบความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างในด้านความสามารถ ความสนใจ แรงจูงใจ และ
 เป้าหมายระหวางตนเองกับผู้อื่น

วาสนา จีระเจริญกุล (2526 14 – 23) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
 เป็นขั้นตอนของพัฒนาการด้านอาชีพที่แสดงถึง การรับรู้ของบุคคลที่สัมพันธ์ กับโลกของงาน
 ประสบการณ์ในชีวิตจะเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเองหรืออัตมโนทัศน์ และเกิดการ
 รับรู้เกี่ยวกับอาชีพ แล้วเกิดการผสมผสานระหว่างอัตมโนทัศน์การรับรู้เกี่ยวกับอาชีพ บุคคลจะ
 ตระหนักถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองและงานอาชีพใน 7 ด้าน คือ

- 1 สังคมเศรษฐกิจ จะตระหนักถึงความสำคัญของอาชีพที่มีผล
 ต่อเศรษฐกิจและการดำเนินชีพในสังคม
- 2 ครอบครัว จะตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคล
 ในครอบครัวและงานที่คนในครอบครัวทำ จะช่วยให้ได้เรียนรู้ในเรื่องของงานอาชีพ
- 3 ชุมชน – สิ่งแวดล้อม จะตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่าง
 ตนเองกับบุคคลในชุมชน งานต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชนและสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้ได้เรียนรู้ในเรื่องของ
 งานอาชีพ
- 4 การศึกษา จะตระหนักในเรื่องสำคัญของการศึกษา การได้รับ
 ความรู้เพิ่มเติม การฝึกฝนทักษะในงานอาชีพที่มีต่อโอกาสและความก้าวหน้า
 ในการประกอบอาชีพ
- 5 เพศ จะตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความ
 เหมาะสมในการประกอบอาชีพ
- 6 สภาพร่างกายจะตระหนักถึงบุคลิกลักษณะรูปร่าง
 สมรรถภาพทางกายและสภาพทางร่างกายที่เหมาะสมกับอาชีพ
- 7 เชื้อชาติ – สัญชาติ จะตระหนักถึงความแตกต่าง ในด้านเชื้อ
 ชาติ – สัญชาติ ที่มีต่อโอกาสและความเหมาะสมกับงานอาชีพ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เป็นขั้นตอนพัฒนาการทางด้านอาชีพ ซึ่งแสดงความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อตนเองในการทำงาน เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพซึ่งจำเป็นต้องมีการให้ข้อมูลกับเด็ก เพื่อช่วยให้เขาได้รู้จักตนเอง มีเจตคติต่ออาชีพต่างๆ

2 1 3 6 โอกาสในการได้เข้าทำงาน

อมรรัตน์ เจริญชัย (2536 8-9) กล่าววาวาปัจจุบันงานด้านคหกรรมศาสตร์ได้ขยายตัว และเพิ่มปริมาณเพิ่มขึ้น ความต้องการของผู้ทำงานในหน่วยงานรัฐบาล ความต้องการของอาชีพในประเทศยังมีความต้องการมากทั้งใน สถาบันการศึกษาของรัฐ หน่วยงานราชการ กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ มีความต้องการนักคหกรรมศาสตร์ที่มีความชำนาญด้านต่างๆ ในหน่วยงานเอกชน อาชีพทางด้านนี้ยังมีความต้องการมากโดยเฉพาะในธุรกิจภัตตาคาร โรงแรม การท่องเที่ยว สถานเสริมความงาม สถานลดน้ำหนัก แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคตคาดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอีกมากโดยที่ลักษณะงานบางอย่างจะแปลงไปจากงานอันเป็นที่รู้จักกันดี แต่ได้นำเอาความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการสร้างบทบาทใหม่ เช่น งานแม่บ้านของธนาคาร งานออกแบบและตัดเย็บผ้าผ้าม่าน งานโภชนาการประจำบริษัท เป็นต้น

สำหรับแนวโน้มความต้องการในอนาคตจะมีงานอาชีพใหม่ๆ สำหรับนักคหกรรมศาสตร์เกิดขึ้นอีก เช่น นักประเมินผล นักบริการในครัวเรือน การบริการผู้สูงอายุ การปรับปรุงที่อยู่อาศัย การออกแบบด้วยการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ การทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ครูผู้สอนที่มีความรู้ความชำนาญเรื่องการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

จะเห็นได้ว่าวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จะมีความต้องการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามการพัฒนาประเทศและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

2 1 3 7 ลักษณะของงาน

อมรรัตน์ เจริญชัย (2536 31-33) กล่าวว่า สภาพการทำงานของอาชีพในสาขาคหกรรมศาสตร์มีความแตกต่างกัน ได้แก่ เวลาเริ่มทำงาน เวลาเลิกงาน สภาพในที่ทำงาน สภาพการควบคุมงาน การทำงานร่วมกับคนอื่น จำนวนคนร่วมงาน นอกจากนี้ทุกคนยังต้องเตรียมตัวทำงานล่วงหน้า ตลอดจนวันหยุด แม้จะเป็นงานราชการก็ยังมีหลายครั้งในรอบปีที่ต้องเริ่มทำงานแต่เช้า เลิกงานค่ำหรือดึก หรือต้องทำในวันเสาร์-อาทิตย์

งานทางด้านเสื้อผ้า แฟชั่น หรือโรงแรมและภัตตาคารจะเริ่มงานตอนสาย แต่ต้องทำงานจนค่ำหรือดึกมาก ในสถานที่ทำงานเหล่านี้จะมีลูกค้ามากในช่วงสาย เย็น ค่ำถึงดึก ตลอดเวลานั้นต้องมีผู้รับงานให้การต้อนรับ ดูแล ให้ความสะดวก ให้บริการ ผู้ดูแลเด็กนวดนวดรับเลี้ยงเด็กอาจต้องเริ่มรับเด็กตั้งแต่ก่อน 7 00 นาฬิกา และกว่าผู้ปกครองจะรับเด็กคนสุดท้ายกลับไป

อาจจะเกิน 18 00 นาฬิกา งานอาชีพครูอาจจะดูเหมือนเวลาทำงานเพียง 8 00 – 15 00 นาฬิกา มีวันหยุดเสาร์อาทิตย์ และปิดภาคเรียน แต่ครูต้องเตรียมการสอน ต้องตรวจการบ้าน ต้องให้คำปรึกษาแก่เด็กและผู้ปกครองตลอดเวลา และต้องรวมพัฒนากิจกรรมชุมชน ตลอดเวลาที่สอนก็ต้องเอาใจใส่นักศึกษาจำนวนมากอยู่ตลอดเวลา

นอกจากเรื่องของเวลาทำงาน ยังต้องคิดถึงสถานที่ทำงานด้วย งานร้าน

เสื้อผ้าต้องจัดร้าน ดูแลลูกค้า และยังต้องเดินทางไปติดต่อสินค้าเข้าร้าน งานโรงแรมและภัตตาคาร ต้องยืน เดินตลอดทั้งวัน นักร้องแบบอาจต้องนั่งโต๊ะเขียนแบบตลอดวันตลอดคืน งานบางอย่างทำงานในที่ทำงานที่ปรับอากาศ งานบางอย่างต้องออกนอกสถานที่ ต้องขึ้นรถ ต้องเดินกลางแดด

2 1 3 8 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ มีผู้กล่าวถึงคุณสมบัติของ

ผู้ประกอบอาชีพไว้หลายท่าน ได้แก่

พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข (2527 42) กล่าวถึงคุณลักษณะของนักศึกษาห
 วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ว่าต้องมีความละเอียดรอบคอบ มีความอดทน เสียสละ รับผิดชอบ มีส่วนรวมใน
 กิจกรรมและให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

รัชณี ลาขโรจน์ (2527 493-495) สรุปลักษณะของนักศึกษาห
 วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ไว้ว่า นักศึกษาศาสตร์ต้องรู้จักแสวงหาความรู้ สามารถหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้
 อย่างถูกต้อง มีการวางแผน การใช้เวลา เงิน และทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

อาภาพรรณ ชิวปรีชา (2533 47-49) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะ
 ของนักศึกษาห
 วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 25 คน ได้ผลสรุปตามคาเฉลี่ยมาก
 ที่สุด 3 อันดับ ดังนี้

- 1 คุณลักษณะของนักศึกษาด้านวิชาการ
  - 1 1 ความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน
  - 1 2 ติดต่อหาความเคลื่อนไหวทางวิชาการด้านคหกรรมศาสตร์
  - 1 3 สามารถแนะนำความรู้และเทคโนโลยีการประดิษฐ์สิ่งใหม่
- 2 คุณลักษณะของนักศึกษาห
 วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ด้านวิชาชีพ
  - 2 1 ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังในความปลอดภัย
  - 2 2 ฝึกฝีมือให้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพ
  - 2 3 ปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอนจนเป็นนิสัย
- 3 คุณลักษณะของนักศึกษาห
 วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์ด้านบุคลิกภาพ
  - 3 1 ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงาน
  - 3 2 พุดจาสุภาพ ชัดเจน มีวาจาไพเราะ

3 3 ความมีมนุษยสัมพันธ์

4 คุณลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ด้านจริยธรรมและคุณธรรม

4 1 ความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

4 2 ความสามารถในการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด

4 3 ความซื่อสัตย์ต่ออาชีพ

จากคุณสมบัติของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ ดังกล่าว พอสรุปได้ว่า

นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1 มีความรู้ ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและทักษะวิชาชีพ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้
- 2 มีลักษณะเป็นผู้นำ เช่น รู้จักแก้ไขปัญหา รู้จักปรับปรุงคุณภาพงาน มีความรับผิดชอบ
- 3 มีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ และมีเจตคติที่มีต่ออาชีพ

2 1 3 9 การเข้าประกอบอาชีพ

พรชัย ศุภวิไล (2537 14-19) กล่าวถึงการเข้าประกอบอาชีพครั้งแรกใน

หน่วยงานต่างๆ ไว้ ดังนี้

1 หน่วยงานของรัฐ สามารถเข้าทำงานได้โดยสมัครเข้าทำงาน

ตามประกาศรับสมัครของแต่ละหน่วยงาน โดยจะมีการสอบคัดเลือกเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของการสอบบรรจุเข้ารับราชการตามที่สำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก พ) กำหนด

2 หน่วยงานเอกชน การสมัครสอบและคัดเลือกเป็นไป

ตามที่แต่ละองค์กรกำหนด ในการเตรียมตัวเพื่อสอบข้อเขียน ควรเตรียมตัวในด้านวิชาการที่บริษัทหรือองค์กรระบุไว้ โดยฝ่ายบุคคลของแต่ละบริษัท จะมีข้อสอบของตนเอง ซึ่งมักจะทดสอบผู้สมัครในหลายๆ ด้าน ซึ่งผู้สมัครต้องแสดงความสามารถในขั้นต้นให้ปรากฏเป็นที่พอใจของบริษัท

2 1 3 10 ความก้าวหน้าของงานอาชีพ

พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข (2527 35) กล่าวถึงอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา

ด้านคหกรรมศาสตร์ ได้แก่ นักแนะแนวทางคหกรรมศาสตร์ นักวิชาการทางคหกรรมศาสตร์ นักวิจัย นักประดิษฐ์ดอกไม้และเครื่องประดับ นักจัดรายการ แม่บ้านวิทย์ และเจ้าหน้าที่จัดซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้ และจากผลการสัมมนานักคหกรรมศาสตร์เอเชีย ของสมาคมคหกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย เรื่องอาชีพคหกรรมศาสตร์ สรุปได้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพต่างๆ ได้หลายอาชีพ เช่น ผู้จัดการโรงแรมหรือภัตตาคาร ผู้จัดการหน่วยบริการ ผู้บริโภค ผู้อำนวยการศูนย์คนชรา ผู้ปฏิบัติการในโรงแรม ผู้เชี่ยวชาญวิจัยโภชนาการ นักการ

จัดการทรัพยากรทางครอบครัวและผู้บริโภค ผู้บริการอาหารและจัดการในสถาบันวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ นักวิจัยกำหนดเส้นใยและเครื่องแต่งกาย ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย นักวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ภายในบ้าน และที่ปรึกษาเรื่องเครื่องเรือนและตกแต่งบ้าน

พะยอม แก้วกำเนิด (2531 19) กล่าวว่า งานอาชีพคหกรรมศาสตร์ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ งานราชการ งานเอกชน และงานอาชีพอิสระ โดยงานด้านคหกรรมศาสตร์ เป็นงานที่มุ่งถึงกิจกรรมต่างๆ อันเกี่ยวกับชีวิตในบ้าน การใช้ความรู้แขนงต่างๆ มาประยุกต์ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของการดำรงชีวิตปัจจุบัน การจัดการและการใช้ทรัพยากรส่วนตัวและครอบครัว การป้องกันและดูแลผู้ป่วย ความเจริญเติบโตและพัฒนาการของสมาชิกในครอบครัว การเลี้ยงดูเด็ก ความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ในชีวิตประจำวัน รวมถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมอันมีผลต่อการดำรงชีวิตส่วนตัวและครอบครัว

ประหยัด สายวิเชียร (2531 110) กล่าวถึงอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านคหกรรมศาสตร์เพิ่มเติมว่าสามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน เช่น นักโภชนาการ พัฒนาการเคหะกิจเกษตร ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า และครูอาชีพศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า อาชีพนักคหกรรมศาสตร์นั้นสามารถ ประกอบอาชีพได้ทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชน และยังสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ด้วย ซึ่งการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอาชีพแก่นักศึกษาคหกรรมศาสตร์นั้นจะสามารถใช้เป็นข้อมูลให้นักศึกษามองเห็นโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อให้นักศึกษาเกิดการวางแผนในการเลือกอาชีพคหกรรมศาสตร์ตามความชอบ ความสนใจ ความถนัดของตน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของตนด้วย ส่วนใหญ่ทำงานในสำนักงานทั้งของรัฐบาลและเอกชน เช่น โรงงานผลิตอาหาร โรงแรม ภัตตาคาร โรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป โรงเรียน มูลนิธิ ห้างสรรพสินค้า บริษัท และกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2531 285)

2 1 3 11 คำตอบแทน

อมรรัตน์ เจริญชัย (2536 81) กล่าวถึงรายได้ที่จะได้จากการทำงานอาชีพ คหกรรมศาสตร์ว่า หน่วยงานราชการไม่ว่าจะตำแหน่งงานใด จะมีอัตราเงินเดือนและการขึ้นเงินเดือนเท่ากัน ขึ้นอยู่กับวุฒิทางการศึกษาซึ่งกำหนดไว้ตามระเบียบข้าราชการ ถ้าทำงานราชการโดยยังไม่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการประจำจะได้รับเงินเดือนและเงินสวัสดิการต่างๆ ไม่เท่ากัน ถ้าทำงานในหน่วยงานเอกชน อาจได้ค่าจ้างเท่าหรือไม่เท่ากับราชการก็ได้ การขึ้นเงินเดือนและการช่วยเหลือเรื่องสวัสดิการจะแตกต่างกันไป การประกอบอาชีพอิสระ ได้ตาม

ขนาดของธุรกิจและสภาวะของตลาด เจ้าของกิจการจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงและผลตอบแทนต่างๆ มากมาย ในส่วนของการเสี่ยง คือ อาจจะต้องทำอยู่นานหลายปีกว่าจะเริ่มได้กำไร นอกจากนี้ผู้ประกอบการวิชาชีพในหน่วยงานต่างๆ ยังสามารถนำความรู้และหารายได้พิเศษในช่วงเวลาว่างจากการทำงานประจำได้อีกด้วย เช่น เป็นวิทยากรอบรม เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น เขียนตำรับอาหาร รับประทานอาหาร ขายอาหาร ดัดเย็บเสื้อผ้า รับผิดชอบดอกไม้ ประดิษฐ์ดอกไม้แห่งประดิษฐ์ของชำร่วย เขียนคอลัมน์เกี่ยวกับคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น (ประเชิญ ครูไพศาล 2524 223)

2 1 3 12 ข้อดีและข้อบกพร่อง

2.1.3 12.1 ข้อดี ประเชิญ ครูไพศาล (2537 122) ได้สรุป

ข้อดีของอาชีพคหกรรมศาสตร์ไว้ ดังนี้

- 1 สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นับแต่เพื่อตนเอง ครอบครัว และบุคคลอื่น
- 2 สามารถนำวิชาชีพที่เรียนมาประกอบอาชีพด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี
- 3 สามารถหารายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำได้
- 4 สอนให้เป็นผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความประณีต ละเอียด
- 5 ขณะที่ยังหางานไม่ได้ก็สามารถนำวิชาที่ได้เรียนรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ใน

การหา รายได้เพื่อเลี้ยงตนเอง

- 6 มีโอกาสได้รับเชิญไปแสดงผลงาน วิทยากรบรรยาย ทั้งในและต่างประเทศ

2 1 3 12 2 ข้อบกพร่อง พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข (2528 33-

35) กล่าวว่า ข้อบกพร่องของการทำงานอาชีพคหกรรมศาสตร์ ได้แก่

- 1 ตำแหน่งงานและบุคลากรไม่เพียงพอกับความต้องการตามแผนงาน บางแห่งใช้บุคลากรที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านคหกรรมศาสตร์
- 2 บุคลากรที่มีทักษะในแต่ละสาขาวิชาไม่เพียงพอ ผู้สำเร็จใหม่ขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้
- 3 บุคลากรได้งานทำไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
- 4 ตำแหน่งงานที่จะใช้นักคหกรรมศาสตร์ระบุไม่ชัดเจนว่าต้องการเฉพาะนักคหกรรมศาสตร์เท่านั้น
- 5 ครูคหกรรมศาสตร์มักได้รับการบรรจุในตำแหน่งที่มีระดับต่ำกว่าวุฒิและมีอัตราการบรรจุน้อย

2 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2 2 1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองงานวิจัยในต่างประเทศ

แคนเดล และเลสเซอร์ (Kandel and Lesser 1988 221-222) ศึกษาเรื่องการศึกษาของวัยรุ่น ในสหรัฐอเมริกา พบว่าการตัดสินใจและความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษาของบุตรมากกว่าสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและกลุ่มเพื่อน

2 2 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

2 2 2 1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิด (David 1986 232-261) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนพบว่านักศึกษาที่มีความพร้อมในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นมากมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นน้อย สำหรับกลุ่มที่มีบรรยากาศก้าวร้าว มีความคับข้องใจ และมีการขัดแย้ง สมาชิกจะมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ทำให้การเรียนการสอนไม่คอยได้ผล

ทีดแมน (Tiedman 1987 657-664) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูเผด็จการที่มีนิสัยขมขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ และการสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้นเด็กยิ่งโตขึ้นเท่าใดก็ยิ่งรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ยิ่งขึ้น

บุธ (Buth 1989 645-656) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็ก รู้จักส่งเสริมการเรียนรู้ตามความต้องการ และความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดี มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และมีการปรับตัวได้สูง ซึ่งกับครูที่มุ่งสอน โดยวิธีกดดันให้เด็กยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กจะไม่พอใจในตัวครู และเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร

2 2 2 2 งานวิจัยในประเทศ

สมบัติ วัจนะสาริกากุล (2525 117) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาเอกชน ทางด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษา ใช้เวลาว่างไม่ถูกต้องอาจเป็นเพราะอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนชักจูงไปในแนวทางที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดประโยชน์แก่นักศึกษา

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อมมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียน ครูผู้สอน เพื่อน อาคารสถานที่ รวมทั้งบรรยากาศที่เป็นมิตรมีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทัศนคติทางบวกต่อการเรียน

3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขต โชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

3.1 ประวัติของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันอุดมศึกษาสายอาชีพได้รับการสถาปนาขึ้นโดย

พระราชบัญญัติ เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ในนามวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ต่อมาได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานชื่อ “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2548 มีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้รับการสถาปนาขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และได้เปลี่ยนจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548

การเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์ในแนวอาชีวศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้น มีหลักสูตรการศึกษาถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จนกระทั่งปี พ.ศ. 2518 จึงได้มีการขยายการศึกษาแนวนี้จนถึงระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เนื่องมาจากการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี เป็นเหตุให้ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านสำหรับปฏิบัติงาน ประกอบกับวิวัฒนาการของการอาชีวศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความชำนาญเฉพาะด้าน หรือมีความรู้ทางเทคโนโลยี โดยมุ่งจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตสู่มาตรฐานสากลบนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.2 การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันอุดมศึกษาสายอาชีพ ที่มีจุดมุ่งหมายในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษา ในสาขาวิชาชีพต่างๆ ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญาตรี ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติการ ความเจนจัดทางวิชาการ และคุณลักษณะที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพ พร้อมทั้งจะทำงานและสามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า ทันต่อพัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบ วินัย ความประณีต ความสำนึกในจรรยาอาชีพ คุณธรรม และมีดวงความรับผิดชอบต่อนักที่และสังคม

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จัดการศึกษา 2 ระดับคือ

- 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี
- 2 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี

ปัจจุบันดำเนินการสอนในระดับและสาขาวิชาดังนี้

- 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี แยกออกเป็น

5 สาขาวิชา ได้แก่

- 1.1 อาหารและโภชนาการ

- 1 2 การบริหารงานคหกรรมศาสตร์
- 1 3 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- 1 4 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 1 5 ผ้าและเครื่องแต่งกาย
- 2 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี แบ่งออกเป็น 5 สาขาวิชา ได้แก่
  - 2 1 อาหารและโภชนาการ
  - 2 2 คหกรรมศาสตร์ทั่วไป
  - 2 3 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
  - 2 4 ระบบสารสนเทศ
  - 2 5 ผ้าและเครื่องแต่งกาย

เมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้รับปริญญา "คหกรรมศาสตร์บัณฑิต" (คศ บ)

โดยระบุชื่อวิชาเอกในวงเล็บต่อท้าย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 295 คน เป็นนักศึกษาชาย 37 คน และนักศึกษาหญิง 258 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีทั้งหมด 7 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่อง หรือเติมค่าลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุด

- 1 เพศ
  - ชาย
  - หญิง
- 2 อายุ _____ ปี
- 3 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์
  - ผ้าและเครื่องแต่งกาย
  - อาหารและโภชนาการ
  - การบริหารงานคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

- 4 เกรดเฉลี่ยสะสม (นับถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน)
- 5 อาชีพของผู้ปกครอง
- รัฐบาล / รัฐวิสาหกิจ
- รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
- ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ จากความรู้ที่ได้จากข้อ 2.1 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ ลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับคือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักศึกษามีโอกาสเข้าทำงานในภาครัฐบาลมาก					
00	นักศึกษาได้คาดออบแทนในการประกอบอาชีพน้อยเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมาย ทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายความรู้เกี่ยวกับอาชีพ มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00	หมายถึง	มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74	หมายถึง	มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25	หมายถึง	มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองของ จิตติมา เลิศจินดา (2547)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองจากความรู้ที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ ลิกเคิร์ต (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ขอให้ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับคือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ผู้ปกครองคาดหวังว่า นักศึกษาตั้งใจเรียน					
00	ผู้ปกครองคาดหวังว่า นักศึกษาต้องเรียนได้ เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้น ไป					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมาย ทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายความคาดหวังของผู้ปกครอง มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้
คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ
ในการเรียนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4 2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามของ นลินี ธรรมอำนวนยสุข (2541) และชาติชาย หมั่นสมัคร (2542)

4 3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนจากความรู้ที่ได้จากข้อ 4 1 และ 4 2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ ลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับคือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	อากาศในห้องเรียน ถ่ายเทได้ดี					
00	อุปกรณ์การเรียนมี เพียงพอกับนักศึกษา					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมาย ทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายลักษณะทางกายภาพในการเรียน มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.75 – 5.00	หมายถึง	มีลักษณะทางกายภาพในการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.26 – 3.74	หมายถึง	มีลักษณะทางกายภาพในการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 2.25	หมายถึง	มีลักษณะทางกายภาพในการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามของ อมรรัตน์ ศรีเจริญทรศร์ (2546)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์จากความรู้ที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด, จริง, จริงบ้าง, จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่ออาจารย์ นักศึกษาไม่กล้าปรึกษา ปัญหาส่วนตัวกับ อาจารย์					

00	การปฏิบัติตนของ อาจารย์ต่อนักศึกษา อาจารย์ให้ความเป็น กันเองกับนักศึกษา					
----	--	--	--	--	--	--

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมาย ทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีเกณฑ์พิจารณา
คะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักศึกษากับ
อาจารย์

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักศึกษากับ
อาจารย์

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25 หมายถึง มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักศึกษากับ
อาจารย์

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษากับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามของ สุกัญญา แยมย์ม (2541) และ อมรรัตน์ ศรีเจริญ
ทรรค์ (2546)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนจากความรู้ที่ได้
จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ
ลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักศึกษาช่วยเพื่อนทำกิจกรรมในห้องเรียน					
00	เพื่อนให้กำลังใจนักศึกษา					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

(คะแนน)

จริงที่สุด

5

1

จริง

4

2

จริงบ้าง

3

3

จริงน้อย

2

4

จริงน้อยที่สุด

1

5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25 หมายถึง มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

7 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7 2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามของ ธิดารัตน์ โพธิ์ดารา (2542)

7 3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จากความรู้ที่ได้จากข้อ 7 1 และ 7 2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ ด้านความคิด เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านความรู้สึก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง และน้อยครั้งที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ก ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ให้โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษามาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ					
00	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ไม่ดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

ข ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ให้โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด
มาก	หมายถึง ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามาก
ปานกลาง	หมายถึง ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษากึ่งกลาง
น้อย	หมายถึง ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ทำงานด้วยความสนุกสนาน					
00	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์มากเพราะได้ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนมาโดยตรง					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3

น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

ค ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักศึกษามากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ให้โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำบ้าง ไม่กระทำบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมาก
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมากที่สุดจนแทบไม่กระทำเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	นักศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
00	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับคหกรรมศาสตร์นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
เป็นประจำ	5	1
บ่อยครั้ง	4	2
บางครั้ง	3	3
น้อยครั้ง	2	4
น้อยครั้งที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00 หมายถึง เจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74 หมายถึง เจตคติปานกลางต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25 หมายถึง เจตคติทางลบต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวชนี กริทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภิต และอาจารย์ดร.พาสณา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปทดลองใช้

2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่ได้จากการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานครที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้ผลดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ มีจำนวน 29 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.216 – 4.700

2.1.2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.384 - 4.700

2.1.3 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน มีจำนวน 12 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.216 – 3.973

2.1.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ มีจำนวน 21 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.309 – 7.071

2.1.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน มีจำนวนข้อ 17 มีค่า t ระหว่าง 2.248 – 7.778

2 1 6 แบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
มีจำนวน 38 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2 309 – 5 307

2 2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ
2 1 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

2 2 1 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ มีความเชื่อมั่น
เท่ากับ 9188

แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 8362

2 2 3 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน มีความ
ความเชื่อมั่นเท่ากับ 8864

2 2 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ มี
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 9271

2 2 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มี
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 8773

2 2 6 แบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรม
ศาสตร์ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 9209

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยัง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เพื่อนำ
ไปขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขา
คหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547

2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 295 ฉบับที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผ่านทาง
อาจารย์ฝ่ายแนะแนวและบริการทางการศึกษา ด้วยการใช้แจ้งวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือใน
การตอบแบบสอบถามจากนักศึกษา ระหว่างวันที่ 25 สิงหาคม – 2 กันยายน 2548 ได้ข้อมูล
กลับคืนมาครบทุกฉบับ

3 ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุก
ฉบับแล้วจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S D)

2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 สถิติพื้นฐานได้แก่

การร้อยละ

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S D)

2 สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)

3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในการเรียนกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานครโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานครโดย การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย	
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
F	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา F- Distribution	
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)	
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Squares)	
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)	
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย	
Y'	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ	
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน	
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ	
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ	
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ	
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน	
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์	
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์	
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์	
X_1	แทน	เพศชาย	
X_2	แทน	เพศหญิง	
X_3	แทน	อายุ	
X_4	แทน	สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์	ผ้าและเครื่องแต่งกาย
X_5	แทน	สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์	อาหารและโภชนาการ
X_6	แทน	สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์	คหกรรมศาสตร์ทั่วไป
X_7	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	

X_8	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
X_9	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง	รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
X_{10}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง	ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว
X_{11}	แทน	ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ	
X_{12}	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง	
X_{13}	แทน	ลักษณะทางกายภาพในการเรียน	
X_{14}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์	
X_{15}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน	
Y	แทน	เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน และด้านเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่มีต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ และอาชีพของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ และอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	37	12.50
หญิง	258	87.50
รวม	295	100.00
สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์		
สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	53	18.00
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	94	31.90
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป	148	50.10
รวม	295	100.00
อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	93	31.50
รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน	89	30.20
ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว	113	38.30
รวม	295	100.00

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า สวนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 12.50 จำแนก ตามสาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ พบว่า สวนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 50.10 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 31.90 และกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 18.00 และจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า

สวนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 38 30 รองลงมา ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 31 50 และผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 30 20

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน และด้านเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราช มงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	$\bar{X}$	S D	การแปลผล
อายุ	22 01	1 30	วัยรุ่นตอนปลาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2 93	42	ปานกลาง
ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ	3 59	35	ปานกลาง
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3 86	54	มาก
ลักษณะทางกายภาพในการเรียน	2 81	40	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์	3 38	47	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน	3 49	48	ดีพอใช้
เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	3 54	39	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีอายุเฉลี่ยเป็นวัยรุ่นตอนปลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก มีลักษณะทางกายภาพในการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์อยู่ในระดับดีพอใช้ มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้ และมีเจตคติปานกลางต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่มีต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตไชยติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนที่มีต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตไชยติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	Y	
X ₁	1 000	1 000	139	044	005	029	046	125	130	014	196	157	026	119	094	186	
X		1 000	1 39	044	005	029	046	125	130	014	196	157	026	119	094	186	
X ₅			1 000	029	008	015	004	113	102	033	013	171	042	037	003	075	
X ₄				1 000	320	470	114	006	096	070	178	019	139	016	103	016	
X ₅					1 000	686	041	026	026	019	182	048	222	020	012	172	
X ₆						1 000	126	020	049	036	032	030	100	031	090	148	
X ₇							1 000	066	042	006	050	033	208	141	182	081	
X ₈								1 000	446	477	002	042	151	038	067	024	
X ₉									1 000	518	078	027	141	060	017	066	
X ₁₀										1 000	098	042	026	112	063	092	
X ₁₁											1 000	313	180	329	224	403	
X ₁₂												1 000	016	267	411	312	
X ₁₃													1 000	168	053	155	
X ₁₄														1 000	334	491	
X ₁₅															1 000	395	
Y																	1 000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 มี 7 ปัจจัยได้แก่ เพศชาย (X_1) สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ อาหารและโภชนาการ (X_5) ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพในการเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{15})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 มี 1 ปัจจัย คือ เพศหญิง (X_2)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 มี 1 ปัจจัย คือ สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ทั่วไป (X_6)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มี 6 ปัจจัยได้แก่ อายุ (X_3) สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ ผ้าและเครื่องแต่งกาย (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว (X_{10})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise - Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	15 843	5 281	52 752**
Residual	291	29 133	100	
Total	294	44 976		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

จากตาราง 4 พบว่า มี 3 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานครโดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₄	276	043	335	491	241	92 985**
X ₁₄ X ₁₁	267	043	242	554	306	64 509**
X ₁₄ X ₁₁ X ₁₅	185	041	229	594	352	52 752**
			a = 1 003			
			R = 594			
			R ² = 352			
			SE _{est} = 3164			

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 มี

3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{14}) ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{15}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ประการ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 37.30 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1\,003 + 276X_{14} + 267X_{11} + 185X_{15}$$

สมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = 335X_{14} + 242X_{11} + 229X_{15}$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

3 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

แหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 295 คน เป็นนักศึกษาชาย 37 คน และนักศึกษาหญิง 258 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีทั้งหมด 7 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ สาขาที่กำลังศึกษาของคหกรรมศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นลักษณะแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ จำนวน 29 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 9188

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 8363

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 8864

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ จำนวน 21 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 9271

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันจำนวน 17 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 8773

ตอนที่ 7 แบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ จำนวน 38 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 9209

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาจากผู้อำนวยการวิทยาเขตโชติเวช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพมหานคร

2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 295 ฉบับที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผานทางอาจารย์ฝ่ายแนะแนวและบริการทางการศึกษา ด้วยการชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษา ระหว่างวันที่ 25 สิงหาคม 2548- 2 กันยายน 2548 ได้ข้อมูลกลับคืนมาครบทุกฉบับ

3 ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับแล้วจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S D)

2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การสรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช มงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ อาหารและโภชนาการ (X_5) ความรู้ เกี่ยวกับอาชีพ (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพในการเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช มงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช มงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ทั่วไป (X_6)

3 ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช มงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) สาขาวิชา ของคหกรรมศาสตร์ ผ้าและเครื่องแต่งกาย (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน (X_9) และ อาชีพ ของผู้ปกครอง ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว (X_{10})

4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราช มงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ (X_{14}) ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษา กับเพื่อน (X_{15}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ประการ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนเจตคติ ต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 37.30

5 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคล พระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่

5.1 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1003 + 276X_{14} + 267X_{11} + 185X_{15}$$

5.2 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = 335X_{14} + 242X_{11} + 229X_{15}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ อาหารและโภชนาการ (X_5) ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพในการเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{15}) อภิปรายได้ดังนี้

1.1 เพศชายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่านักศึกษาชาย มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาชายในระดับอุดมศึกษานั้นถือเป็นวัยที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีการควบคุมอารมณ์ วุฒิภาวะ และตัดสินใจด้วยตนเองเพราะถือว่าเป็นผู้ใหญ่แล้วสามารถที่จะรับผิดชอบตนเองได้ ซึ่งแตกต่างจากเพศหญิง ที่ยังไม่สามารถดูแลตัวเองทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเลี้ยงดูของบิดามารดาที่เป็นห่วงอยู่ เพศชายเป็นเพศที่ขบถมองหาความท้าทาย การแสวงหา การเสาะหาการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใหม่ ๆ ความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทำให้นักศึกษาชายเกิดความคิดริเริ่มที่จะทำสิ่งใหม่ ๆ ในวิชาชีพนี้ได้ดีกว่าเพศหญิง ดังตัวอย่างที่สามารถพบเห็นได้ เช่น แนวน้อมของผู้ประกอบอาหารตามโรงแรม ร้านอาหาร จะมีแต่ผู้ชายเท่านั้นที่เป็นผู้ประกอบอาหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศชายมีการทำงานที่อดทน และชอบลองสิ่งแปลกใหม่มากกว่าเพศหญิง

1.2 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ อาหารและโภชนาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีความชัดเจนในเรื่องของสาขา สายงานอาชีพ แหล่งรายได้ที่ดี มีการแตกแขนงของงานออกไปได้

หลากหลาย มีการรองรับของตำแหน่งงานที่หลากหลาย สามารถส่งผลให้นักศึกษามีความชัดเจน
แน่นอนถึงเป้าหมายในชีวิตภายหลังจากจบการศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความตั้งใจ ความ
กระตือรือร้น ที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียน ทำให้นักศึกษาเกิดความคิด รู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพ
และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่จะประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับอาหารและโภชนาการ

1 3 ความรู้เกี่ยวกับอาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบ
วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ กรุงเทพมหานคร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 แสดงว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพคหกรรม
ศาสตร์มาก มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษามี
เป้าหมายที่ชัดเจนในชีวิตภายหลังจากจบการศึกษาไปแล้วประกอบอาชีพอะไร ทำให้เกิดแรงจูงใจ
ความกระตือรือร้น แรงกระตุ้น ต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ซึ่งการที่นักศึกษาได้รับความรู้
เกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์จากแหล่งต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะปลูกฝัง และจะส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติ
ที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

1 4 ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการ
ประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ กรุงเทพมหานคร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังต่อการเรียนของ
นักศึกษามาก มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษารับรู้
ผู้ปกครอง มีความคาดหวังมากในเรื่องการเรียนของนักศึกษา ต้องการให้นักศึกษาเรียนให้ดีที่สุด
เป็นผู้ที่มีความรู้มาก ๆ เพื่อที่จะได้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ ฟังตัวเองได้
ดังนั้นการที่นักศึกษารับรู้ถึงความคาดหวังของผู้ปกครอง จะมีผลทำให้นักศึกษามีความมุ่งมั่นที่จะ
ศึกษาหาความรู้ ขยันหมั่นเพียร อดทนเพื่อที่จะให้ประสบความสำเร็จ ตามที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้
ซึ่งสอดคล้องกับดุษเชค (Dusek 1980 87-110) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองที่คาดหวังในเรื่องการเรียนใน
ตัวนักเรียนที่เหมาะสมกับความสามารถ จะกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้น
และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน และแอนเดอร์สัน (รังรอง งามศิริ 2540,
อ้างอิงมาจาก Anderson 1995) ที่กล่าวว่าการที่นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครอง มักมี
บทบาทต่อการปลูกฝัง การรับรู้ และการอบรมเลี้ยงดู โดยจะมีผลทำให้นักเรียนเกิดความมานะ
พยายามที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง สภาพการณ์เช่นนี้ทำ
ให้นักเรียนตกอยู่ในสภาวะกดดัน และเกิดความวิตกกังวลในการเรียน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่ง คือความ
กดดันจากครอบครัว และเมื่อต้องเผชิญกับการสอบซึ่งเป็นการประเมินผลการเรียนว่านักเรียนจะ
ประสบความสำเร็จหรือไม่ ดังนั้นความคาดหวังของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการ
เรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก

15 ลักษณะทางกายภาพในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อ

การประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์นคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับลักษณะทางกายภาพในการเรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์นคร วิทยาเขตโชติเวชดี มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ การที่มหาวิทยาลัยมีสถานที่เรียนดี ห้องเรียนในมหาวิทยาลัยมีอากาศถ่ายเทภายในห้องได้สะดวก มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนมีสัดส่วนพอดีต่อปริมาณนักศึกษา บริเวณของห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนทั้งเสียงและกลิ่น สื่ออุปกรณ์การเรียนที่ช่วยให้ให้นักศึกษาเข้าใจการเรียนการสอนมากขึ้น ได้แก่ ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเพียงพอต่อความต้องการ มีความทันสมัย และมีคุณภาพการใช้งานซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประพัฒน์ จำปาไทย (2525 : 158 – 161) ศึกษาความพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตพึงพอใจและมีความต้องการสอดคล้องกันเกี่ยวกับรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนในด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอนส่งผลให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

16 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจต-

คติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์นคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 แสดงว่า นักศึกษากับอาจารย์ที่มีสัมพันธภาพดีต่อกัน มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ การที่อาจารย์ให้ความเป็นกันเอง ให้ความหวังใจ ให้ความสนใจ คอยช่วยเหลือและเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่ปรึกษา เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ทำให้นักศึกษามีความรู้สึคดีต่ออาจารย์ รู้สึกอบอุ่น ให้ความเคารพ เชื่อฟัง คำสั่งสอน ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของบุซ (วิลาค บัญทองขาว 2527 : 16 , อ้างอิงจาก Bush 1942) ที่ศึกษาเรื่องสัมพันธภาพของนักเรียนกับการศึกษาในโรงเรียนของเด็กนักเรียนโรงเรียนสตรีบุตรบารุง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนนั้น ส่งเสริมให้เด็กได้ปรับตัวดีขึ้นและตั้งใจ มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งตรงข้ามกับถ้าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนไม่ดีนั้น จะเป็นตัวทำลายศักยภาพของเด็กให้ด้อยลงไปด้วย

17 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติ

ต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์นคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะการที่นักศึกษามีความสนิทสนมเป็นกันเองระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ให้

คำปรึกษาปัญหาทางการเรียน และเรื่องส่วนตัว ทำให้นักศึกษามีความสุขขณะที่อยู่ในมหาวิทยาลัย เกิดความผูกพัน มีความต้องการที่จะมาเรียน มารวมกิจกรรม และเมื่อมีเพื่อนเรียนก็จะส่งผลให้ สนใจเรียนและตั้งใจเรียน มีผลการเรียนดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความรู้ในการประกอบอาชีพ ในอนาคต สอดคล้องกับการศึกษาของกาย และเบอร์ลินเนอร์ (ชมนุช บุญสิทธิ์ 2541 : 28 , อ้างอิง จาก Gage and Berliner 1979) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนของนักศึกษาในโรงเรียน มัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน ต่ำ

2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช มงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบ วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (X_6) อภิปรายได้ดังนี้

2.1 เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรม ศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 01 แสดงว่านักศึกษาหญิงมีเจตคติทางลบต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาหญิงเมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวชได้ ก็คิดว่า ตนเองนั้นต้องเรียนได้อยู่แล้ว ละเลยการเรียนเพราะคิดว่าสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่ ผู้หญิงทุกคนสามารถทำได้โดยธรรมชาติอยู่แล้วโดยไม่ต้องศึกษาเรียนรู้ ทำให้นักศึกษาขาดความ สนใจเอาใจใส่และความตั้งใจ ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ โดยใช้เวลาในการเรียนเน้นที่กิจกรรมมาก จนเกินไปหรือใช้เวลาอยู่กับเพื่อนชาย ละเลยที่จะการทบทวนบทเรียน และอาจมีการวางแผนและ แก้ไขปัญหาเรื่องเรียนอย่างผิดพลาด ส่งผลให้ไม่มีความสุขทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ไม่เห็นว่ ตนเองมีคุณค่า และไม่มี ความมุ่งหมายในชีวิต จึงทำให้ส่งผลต่อเจตคติทางลบต่อการประกอบ วิชาชีพของตน

2.2 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ การบริหารงานคหกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์ ทางลบกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษา อยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาการ บริหารงานคหกรรมศาสตร์มีเจตคติทางลบต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาอาจมีความไม่ชอบวิชาในสาขานี้ เพราะรู้สึกว่าเป็นสาขาที่มีความสำคัญรองลงมาจากสาขา อาหารและโภชนาการ สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์มีความไม่ชัดเจนในการประกอบ อาชีพ วาสายงานด้านคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพอะไรได้บ้าง จนทำให้นักศึกษามี

ความคิด รู้สึก และมีแนวโน้มที่จะไม่ประกอบอาชีพนี้ นักศึกษาจึงไม่มีความกระตือรือร้น ขาดแรงจูงใจ การเอาใจใส่ในเรื่องของการเรียนส่งผลให้เกิดเจตคติทางลบต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

3 ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตโชนชัย เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ ผ้าและเครื่องแต่งกาย (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (X_8) ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน (X_9) และ ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว (X_{10}) อภิปรายได้ดังนี้

3.1 อายุไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตโชนชัย เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาที่มีอายุมากบางคนมีเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพที่ดี มีประสบการณ์ที่ดีในวิชาชีพ มีแบบอย่างที่ดี มีความชัดเจนแน่นอนว่าหลังจากจบการศึกษาแล้วจะทำอะไรต่อไป มีเป้าหมายที่ชัดเจนในชีวิต จึงทำให้เกิดเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ดังที่ นวลอนงค์ ศรีธัญรัตน์ (2534 : 32) กล่าวว่า อายุของบุคคลเป็นสิ่งที่สัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาระดับเจตคติและวุฒิภาวะที่เพิ่มขึ้น ตามอายุที่เพิ่มขึ้น

นักศึกษามีอายุมากบางคนที่มีเจตคติทางลบต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาอาจยังไม่เข้าใจว่าการเรียนคหกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพอะไรได้บ้าง ขาดเป้าหมายว่าหลังจากจบการศึกษาแล้วจะไปทำอะไร ขาดประสบการณ์ที่ดี มีความวิตกกังวลในเรื่องอาชีพ การหางานทำ จึงทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่าย ท้อแท้ ขาดความกระตือรือร้นในการศึกษา ไม่สามารถปรับเจตคติของตนเองได้จึงทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนและการทำกิจกรรมต่างๆ ดังที่ สมบุญ พลหาญ (2538 : 62) ที่ศึกษาเรื่องความพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศรีธัญญา พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

3.2 สาขาวิชาของคหกรรมศาสตร์ ผ้าและเครื่องแต่งกายไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตโชนชัย เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาบางคนที่ยังเรียนสาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย มีเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีการเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น ในการเรียน เพราะมีความตั้งใจที่แน่นอนว่าจะทำอะไรหลังจากจบการศึกษาไปแล้ว นักศึกษาเห็นข้อได้เปรียบ ข้อดี ข้อเสีย และช่องทางในการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ นักศึกษามีข้อมูลที่ดีในวิชาชีพ จึงส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพ

นักศึกษบางคนที่ยังเรียนสาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย มีเจตคติทางลบต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษายังรู้สึกว่ายางานวิชาชีพนี้มีความละเอียด จุกจิกมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับตัวเอง ทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่าย ท้อแท้ในการเรียนและการทำ

กิจกรรมต่าง ๆ มีความรู้สึกไม่สนใจที่จะเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำ ไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตัวเองคาดหวังไว้ เกิดอุปสรรคและปัญหาในการศึกษา ทำให้เกิดเจตคติทางลบต่อวิชาชีพ

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบ

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษา มีการแบ่งเวลาเพื่อทบทวนบทเรียนที่ดี มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หลังเวลาเรียน เวลามีปัญหาถ้าจะปรึกษาอาจารย์ที่เกี่ยวกับวิชาเรียน หรือปรึกษาเพื่อนที่มีความเข้าใจในวิชาเรียน รวมถึงการปรึกษาปัญหาส่วนตัว และการปรับตัวด้านความพึงพอใจด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนเองที่มีระดับสูง กลาง ต่ำ ในแต่ละคน ซึ่งสามารถทำเข้าใจยอมรับ และประเมินตนตามความสามารถได้ตรงตามความเป็นจริง เมื่อเป็นเช่นนี้ถือได้ว่านักศึกษาเป็นผู้มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

นักศึกษาบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีเจตคติทางลบต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาบางคนไม่มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพราะคิดว่าตัวเองสามารถทำได้โดยไม่ต้องศึกษาเพิ่มเติม ขาดหลักเกณฑ์ในการวางแผนการเรียน ไม่พึงพอใจในสิ่งที่ตัวเองมีอยู่ และมีเจตคติทางลบต่อสิ่งต่าง ๆ ไม่ยืดหยุ่น มีปัญหาการปรับตัวกับเพื่อน หรืออาจมีเจตคติทางลบต่ออาจารย์

3.4 อาชีพของผู้ปกครอง รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ปกครองมีหน้าที่การทำงานที่ดีทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตัวผู้ปกครอง และรู้สึกอยากมีอนาคตที่ดีเป็นที่ยอมรับในสังคมดังเช่นผู้ปกครอง ทำให้นักศึกษามีความตั้งใจ มีความกระตือรือร้น ในการเรียน ส่งผลให้การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ทำให้นักศึกษามีความภูมิใจในตัวเอง และมีความสุขในการดำรงชีวิต

นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ มีเจตคติทางลบต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาคิดว่าอาชีพของผู้ปกครองเป็นอาชีพที่แน่นอนตนเองไม่จำเป็นต้องขวนขวายหรือกระตือรือร้น เพราะผู้ปกครองสามารถดูแลตนได้ ทำให้นักศึกษาไม่มีการวางแผนในชีวิต ไม่มีความมั่นใจในตนเองที่จะประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์

3.5 อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชนไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะอาชีพนี้อาจเป็น

อาชีพที่ได้รับคำตอบแทนน้อย ดังนั้น นักศึกษาจึงอยากมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในปัจจุบัน เพื่อจะได้ประกอบอาชีพอย่างอื่น นักศึกษาก็จะศึกษาเพิ่มเติมในด้านต่างๆ ขวนขวายหาความรู้ใส่ตน เพียรพยายามด้วยตนเองเพื่อต้องการความสำเร็จในอนาคต จึงทำให้นักศึกษามีความภูมิใจในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถทำงานต่างๆ ได้สำเร็จ

นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน มีเจตคติทางลบต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะการไม่ได้รับความเอาใจใส่ ดูแล หรือไม่ได้รับคำปรึกษาที่ดี ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเลี้ยงดู เอาใจใส่ ส่งผลให้นักศึกษาไม่สนใจหรือไม่ ขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมจากที่มีอยู่ ทำให้นักศึกษาขาดความรู้ ความชำนาญ และความมั่นใจในตนเอง จึงทำให้นักศึกษาคิดว่าตนเองด้อยคุณค่า และมีทักษะในการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ น้อยกว่าเพื่อน

4.6 อาชีพของผู้ปกครอง ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชนไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช มงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้ เพราะการที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวนั้น ถือเป็นอาชีพอิสระ ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้สึกรักอยากประกอบอาชีพเช่นเดียวกับผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้เพื่อ เก็บไว้เป็นประสบการณ์ในการเจริญรอยตามเพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับอย่างกับ ผู้ปกครอง

นักศึกษาบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีเจตคติทางลบ ต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะการไม่มีเวลาให้ของผู้ปกครอง การไม่ได้รับการ ดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร ทำให้นักศึกษารู้สึกขาดความอบอุ่น ไม่มีความพร้อมในการที่จะแก้ปัญหา

4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{14}) ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{15}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้ ร้อยละ 37.30 อภิปรายได้ดังนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นอันดับหนึ่ง แสดงว่านักศึกษากับอาจารย์ที่มีสัมพันธภาพ

ติดอกกัน ทำให้มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาต้องใช้ชีวิตในช่วงเวลาเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยมากที่สุด และผู้ที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนก็คืออาจารย์ ซึ่งอาจารย์นั้นมีอิทธิพลต่อนักศึกษาอยู่หลายๆ ด้าน เช่น เป็นผู้ชี้แนะทางความคิดให้ความรู้ประสิทธิประสาทวิชา ผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี ให้คำปรึกษาแนะแนวข้อปฏิบัติต่างๆ ให้การดูแลเอาใจใส่เรื่องการเรียน และเรื่องส่วนตัว เป็นผู้ที่คอยเข้มงวดในเรื่องการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับทั้งของวิชาเรียน และของมหาวิทยาลัย ดังนั้นไม่ว่านักศึกษาจะอยู่ส่วนไหนของมหาวิทยาลัย อาจารย์ก็คอยใส่ใจดูแลนักศึกษา และด้วยความรัก เมตตาหวังดีที่เป็นพื้นฐานนิสัยของอาจารย์จึงทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โคแกน (Cogan 1975 135-139) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ พบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์และนิสิต จะทำให้การเรียนของนิสิตดียิ่งขึ้น อาจารย์และนิสิตมีความสัมพันธ์กันมากเท่าใด นิสิตจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดมากเท่านั้น ดังนั้นสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์จึงมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพศึกษาศาสตร์ของ นักศึกษา

4.2 ความรู้เกี่ยวกับอาชีพส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพศึกษาศาสตร์

นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี ราชชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 เป็นอันดับสองรองลงมาจากรสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ แสดงว่า นักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพมาก ทำให้มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ ความแตกต่างของเจตคติต่อวิชาชีพนั้นขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษามีความรู้ ซึ่งความรู้เกี่ยวกับอาชีพอาจได้มาจากการแนะแนว ครู อาจารย์ การเรียนการสอน การฝึกงาน ผู้ปกครอง หรือแหล่งข้อมูลอื่นๆ ดังคำกล่าวของสจูดใจ เหล่าสุนทร (คมเพชร ฉัตรศุภกุล 2521 6 , อ้างอิงจาก สจูดใจ เหล่าสุนทร 2519) ที่กล่าวไว้ว่าการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ที่พึงพอใจ โดยการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ที่พึงพอใจ โดยการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจใหม่ๆ หรือประสบการณ์ใหม่สามารถทำให้เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ สอดคล้องกับดังคำกล่าวของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 121) ที่กล่าวไว้ว่าการเกิดเจตคตินั้นเกิดได้หลายวิธี เช่น การเลียนแบบ ประสบการณ์ที่นำความพอใจหรือความทุกข์มาให้ การสังเกต รวมทั้งการได้รับข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ดังที่ ฮอปพอค (Hoppock 1987 111-112) ได้กล่าวไว้ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพมีผลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลเพราะจะช่วยให้เขาค้นพบอาชีพซึ่งอาจตอบสนองความต้องการของเขาและยังช่วยให้เขาคาดการณ์ได้ว่าอาชีพที่เขาตัดสินใจเลือกนั้นจะนำความพึงพอใจมาให้เขาได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะส่งผลให้เขามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพของเขาต่อไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้านักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับอาชีพศึกษาศาสตร์จากแหล่งต่างๆ มาก จะส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของประเชิญ ครูไพศาล (2524 224) ที่กล่าวว่าการให้ข้อมูลทางด้านอาชีพนอกจากจะให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ แล้ว ยังต้องการที่จะปลูกฝังให้เด็กมีทัศนคติทางบวกต่ออาชีพสุจริตทั้งหลายด้วย

การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสัญญา จัสดานนท์ (2521 66) ที่ศึกษาเรื่องผลของการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ กล่าวหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระมีความสัมพันธ์ใน

เชิงบวกกับเจตคติต่อวิชาชีวพิษระ สอดคล้องกับการศึกษาของอารีรัตน์ พัฒนเพ็ญ (2529 78 - 81) ที่ศึกษาเรื่องตัวแปรที่ส่งผลต่อการเลือกอาชีพ พบว่าการให้ข้อมูลทางด้านอาชีพด้วยโปรแกรมการแนะแนวอาชีพมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติต่ออาชีพพิษระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับการวิจัยของแสงระวี จริตพานิช (2529 436) ที่ศึกษาเรื่องการจัดโปรแกรมให้คำปรึกษาด้านอาชีพ พบว่านักศึกษามีปัญหาในการเลือกอาชีพน้อยลงเมื่อได้รับบริการแนะแนวอาชีพโดยใช้ชุดปฏิบัติการแนะแนวอาชีพ

4.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบ

วิชาชีวพิษระของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นอันดับสามที่เป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่า นักศึกษากับเพื่อนที่มีสัมพันธภาพดีต่อกัน ทำให้มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีวพิษระ ศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมงในวันหนึ่งวัน ทำให้นักเรียนมีความใกล้ชิดผูกพันกัน คอยดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน มีการพึ่งพาอาศัยช่วยเหลือซึ่งกัน และกันทั้งในเรื่องเรียน และเรื่องส่วนตัวโดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรึกษาหารือ แก้ไข ปัญหาให้ลุล่วง และรวมกันทำกิจกรรมต่างๆด้วยกัน โดยที่เด็กวัยเดียวกันจะกล้าที่จะพูดคุยในเรื่อง สวนตัวกับเพื่อนในวัยเดียวกันมากกว่าที่จะปรึกษากับอาจารย์ หรือครูอาจารย์ และหากมีสัมพันธ ภาพที่ดีกับเพื่อนแล้วเจตคติต่อการประกอบวิชาชีวพิษระศาสตร์ก็จะดี มีการใช้ชีวิตทั้งในและนอก มหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาริษา นาคทับที (2540 87) ที่ ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำประชาธิปไตยของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยชนประทาน จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรมแบบประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และ สอดคล้องกับผลงานวิจัย ของเดอคอสเตอร์ (Decoster 1981 5789-A) ที่ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนใน โรงเรียนมัธยม พบว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้ม ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้น เรียนต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีว พิษระศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยเหล่านี้ได้ดังนี้

1 1 ควรมีการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ให้ดียิ่งขึ้น เพิ่มความสนิทไว้วางใจซึ่งกันและกัน อาจทำได้โดย การจัดกิจกรรมกลุ่ม การออกค่ายอาสาสมัคร การบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ร่วมกัน

1 2 ควรหาทางเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับอาชีพให้กับนักศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม อาจทำได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบรรจุไว้ในหลักสูตร การปฐมนิเทศน์ การจัดนิทรรศการ การบรรยายพิเศษโดยวิทยากรจากภายนอกสถาบัน ทัศนศึกษา การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ เป็นต้น หรืออาจมีการปรับหลักสูตรทางสายอาชีพคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้ให้นักศึกษามีความชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับเป้าหมายในชีวิตภายหลังจากจบการศึกษาไป เพื่อปรับเปลี่ยนเจตคติทางลบต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาบางคนให้ดีขึ้น

1 3 ควรมีการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนให้ดียิ่งขึ้น เพิ่มความเข้าใจกันระหว่างเพื่อน ความสามัคคี ลดช่องว่างของวัยและเพศ สาขาในการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ให้มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อาจทำได้โดยการ จัดปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษาใหม่ การจัดกีฬาภายในและภายนอกสถาบัน การออกค่ายอาสา การจัดกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2 1 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพเป็นรายด้านกับเจตคติต่ออาชีพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ อาหารและโภชนาการ การบริหารงานคหกรรมศาสตร์ทั่วไป และ ผ้าและเครื่องแต่งกาย ฉะนั้นควรศึกษาความสัมพันธ์ในแต่ละด้านต่อเจตคติในการประกอบอาชีพ เพื่อให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพว่าด้านใดที่ควรจะต้องปรับปรุงแก้ไขในเนื้อหาต่อไป

2 2 ควรทำการวิจัยเรื่องนี้กับนักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เปิดสอนด้านคหกรรมศาสตร์ด้วย เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขต พระนครใต้ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และวิทยาเขตธัญบุรี และศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าเพื่อให้ทราบว่าเมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้นเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาชีพอย่างไร

2 3 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาสาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์บางคนมีเจตคติทางลบต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อการปรับปรุงแก้ไขนโยบายหลักสูตร ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2 4 ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เช่น การอบรมเลี้ยงดู บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล อิทธิพลของสื่อมวลชน เป็นต้น เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้อาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

2 5 ควรศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับวิชาชีพอื่นๆ กับเจตคติต่อวิชาชีพในสาขาอื่นๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพศิลปกรรมศาสตร์กับเจตคติต่อวิชาชีพศิลปกรรมศาสตร์

2 6 ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้สูงขึ้น ได้แก่ การทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาเจตคติ และสร้างชุดแนะแนวเพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อวิชาชีพ เป็นต้น

27 ควรมีการศึกษาเพื่อหาแนวทางเพิ่มความรู้เกี่ยวกับอาชีพ การสร้างชุดแนะนำเกี่ยวกับอาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528) จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ ศรีเดชาการพิมพ์
- กาญจนา คำสุวรรณ และ นิตยา เสาร์มณี (2524) จิตวิทยาทั่วไป กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- เกษณีย์ สีมหาศาล (2531) ผลของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคลที่มีต่อทัศนคติในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตินิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยปริญญานิพนธ์ กศ ม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- คมเพชร ฉัตรศุกกุล (2521) บริการสนเทศ ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จริยา วิไลวรรณ (2532) ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ปริญญานิพนธ์ กศ ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- จิตติมา เลิศจินดา (2547) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดตะกั่ว เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ กศ ม, (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ชูชีพ ออนโลกสูง (2522) จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์ (2520) การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ กรุงเทพฯ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ดวงเดือน พันธุมนาวัน และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง (2518) อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น รายงานการวิจัย ฉบับที่ 18 ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ครุสภา
- เดโช สวานานนท์ (2512) จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- ธิดารัตน์ โพธิดารา (2542) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอาชีพกับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพระนครใต้ ปริญญานิพนธ์ กศ ม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- นลินี ธรรมอำนาจสุข (2541) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัด สุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ปริญญานิพนธ์ กศ ม (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อัดสำเนา

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิศวกรรมศาสตร์ (2533) *ประสบการณ์วิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์ หน่วยที่ 1-7 พิมพ์ครั้งที่ 2* นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- (2533) *ประสบการณ์วิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์ หน่วยที่ 8-15 พิมพ์ครั้งที่ 3* นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ประเชิญ ครูไพศาล (2537) *วิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์* กรุงเทพฯ รวมสาสน์
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2524) *ทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย* กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- ประหยัด สายวิเชียร (2530) *ความรู้เรื่องคหกรรมศาสตร์* เชียงใหม่ ธนบรรณการพิมพ์
- (2538) *ความรู้เรื่องคหกรรมศาสตร์* เชียงใหม่ กลางเวียงการพิมพ์
- ปราณี รามสุด (2528) *จิตวิทยาวัยรุ่น* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530) *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ โรงพิมพ์เจริญผล
- พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข (2527) *ปฐมนิเทศคหกรรมศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ คณะคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา
- ไพศาล หวังพานิช (2531) *วิธีวิจัย* กรุงเทพฯ งานส่งเสริมวิจัยและตำรา กองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2528, พฤษภาคม – สิงหาคม) *ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบวัดเจตคติแบบเทอร์สโตน แบบลิเคอร์ และแบบออสกูด* วารสารวัดผลทางการศึกษา 7 (19),40-44
- วัชร ทรัพย์มี (2523) *การแนะนำอาชีพ* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ✓ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538) *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย* กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ ไบไม้
- ศรีนวล โกมลวนิช (2532, พฤษภาคม) " *ความเคลื่อนไหวทางคหกรรมศาสตร์กรมอาชีวศึกษาในปัจจุบัน* ", *คหเศรษฐศาสตร์* 15 (6) 23-25
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2534) *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2534* สายวิชาคหกรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ แผนกเอกสารการพิมพ์ วิทยาเขตพระนครใต้
- (2535) *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับพุทธศักราช 2535* สายวิชาคหกรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ แผนกเอกสารการพิมพ์ วิทยาเขตพระนครใต้
- (2545) *รายงานการประมวลผลของกองบริการการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่อง ภาวะการทำงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ระดับปริญญาตรี รุ่นปีการศึกษา 2545 ปัญหาในการทำงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี* กรุงเทพฯ แผนกเอกสารการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

- สมบุญ พลหาญ (2538) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลโรงพยาบาลศรีธัญญา
วารสารโรงพยาบาลศรีธัญญา 3 (2) 24 พฤษภาคม – สิงหาคม
- สัญญา จัดตานนท์ (2521) ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาชีพอิสระกับความรู้เกี่ยวกับ
อาชีพอิสระ ปริญญาโท กศ ด (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อุดรธานี
- สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม (2525) จิตวิทยาเพื่อความสุขในการดำรงชีวิต
กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- สุดใจ เหล่าสุนทร (2528) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ โรงพิมพ์สมาคมการศึกษาแห่ง
ประเทศไทย
- อมรรัตน์ เจริญชัย (2536) แนะนำอาชีพคหกรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร
- อรุณี มิ่งประเสริฐ (2547) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในวิชาชีพพยาบาลของ
พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ กศ ม,
(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภายเอกสาร
- อภาพรรณ ชีวปรีชา (2533) คุณลักษณะของนักศึกษาคณะคหกรรมศาสตร์ของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคลปริญญาโท กศ ม (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภายเอกสาร
- อุษณา เจริญไวย (2531) การแนะแนวอาชีพ ภาควิชาจิตวิทยาแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยอีสานเหนือ วิทยาลัยครูเลย
- Allport, Gordon W (1974) *Attitude Reading in Attitude Theory and Measurement*
Edited by Martin Fishbein New York John Wiley and Sons
- Bledsoe, Joseph (1971, November) " Factor Related to pupil observation Report of
Teachers and Attitudes towards Their Teachers", *The Journal of Education
Research* (65) 121 – 122
- Brolin, D E and Gysberg, N C (1999, December) "Career Education for Persons with
Handicaps" *The Personel and Guideance Journal* (58) 260
- Cronze, Werdel W (1974) *Essential Psychology* New York The Ronel Press
Company
- ✓ Dusek, J B (1980) *The Development of Test Anxiety in Children* In I G Sarason (ED),
Test Anxiety Theory, Research, and Application P 87-110 Hillsdald
Lawrence Erlbaum Associates, Publishers
- Fishbein, Martin (1967) *Reading in Attitude Theory and Measurement* New York John
Wiley and Sons
- Good, Carter Victor (1959) *Dictionary of Education* 2nd ed New York Harcourt Brace

- Hoppock L G (1987) *Desire Behavior of Educational Psychology* Edinburgh Green
Welson Pte
- Hillgard Ernest R (1962) *Introduction to Psychology* New York Harcourt Brace
- Lawrence, D (1987) *Enhancing Self-Esteem in the Classroom* London Paul Chapman
Publishing
- Mcfarland, G K and M D Thomas (1991) *Psychiatric Mental Health Nursing process*
Pennsylvania J B Lippincott Co ,
- Pinyuchon, M (1992) *"Construction of Self-Esteem Inventory for Thai College woman "*
A Thesis submitted to Oregon State University November

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือขอความร่วมมือ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519 1215/143

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขต โชติเวช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายณัฏวิทย์ เผ่ามทานะกะ บัณฑิตวิทยาลัยปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรณรัตน์ หลอยเลื่อมสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์เจณีย์ บุญนา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายณัฏวิทย์ เผ่ามทานะกะ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายศาสตราจารย์ ดร. เวชเชษฐ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเขตบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ โทรสาร 02-6784539 มือถือ 01-7000062

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร 5731

ที่ ศธ 0519 1215/44

วันที่ 1 กรกฎาคม 2548

เรื่อง   ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน   คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายันทวิทย์ แก่มหานาคะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบอาชีพทหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต โซติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ หลอยเลื่อมแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบ อาชีพทหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต โซติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายันทวิทย์ แก่มหานาคะ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเลขากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519 12/ 5152

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

6 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตโชติเวช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในงานนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ คณะคหกรรมศาสตร์ จำนวน 11 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6784539 มือถือ 01-7000062

ที่ ศธ 0519 12/๕๗๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔ สิงหาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตโชติเวช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายนันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณ พลอยเลื่อมแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จำนวน 13 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบ อาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6784539 มือถือ 01-7000062

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีทั้งหมด 7 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่อง หรือเติมคำลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

- 1 เพศ
  - ชาย
  - หญิง
- 2 อายุ ปี
- 3 สาขาที่กำลังศึกษาของคหกรรมศาสตร์
  - ผ้าและเครื่องแต่งกาย
  - อาหารและโภชนาการ
  - คหกรรมศาสตร์ทั่วไป
- 4 เกรดเฉลี่ยสะสม (นับถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน)
- 5 อาชีพของผู้ปกครอง
  - รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
  - รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
  - ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว
  - อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัว
นักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	<u>1 โอกาสในการได้เข้าทำงาน</u> นักศึกษามีโอกาสเข้าทำงานในภาครัฐบาลมาก					
2	ปัจจุบันวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ยังเป็นที่นิยมของตลาดแรงงาน					
3	นักศึกษาที่มีความสามารถทางคหกรรมศาสตร์จะช่วยให้มีโอกาสทำงานมากขึ้น					
4	<u>2 ลักษณะของงาน</u> งานคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ต้องใช้ทักษะความปราณีต					
5	งานคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถทางด้านศิลปะประยุกต์					
6	งานคหกรรมศาสตร์เป็นงานที่มีเวลาทำงานไม่แน่นอน					
7	งานคหกรรมศาสตร์เหมาะที่จะจัดกลางแจ้ง					
8	สถานที่ที่จะใช้ในงาน คหกรรมศาสตร์ควรมีความสะอาด ถูกสุขลักษณะอนามัย					
9	<u>3 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ</u> ผู้ที่จะประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ควรมีความทันสมัยในการใช้เทคโนโลยี					
10	ในการประกอบอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์นั้นต้องอาศัยความมีระเบียบวินัย					
11	งานคหกรรมศาสตร์ไม่สามารถทำหน้าที่อื่นได้นอกจากหน้าที่ของแม่บ้าน เช่น ประกอบอาหาร/เย็บปักถักร้อย เป็นต้น					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย
--------	---------	------------	------	----------	----------	----------

						ที่สุด
12	คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์ ในแต่ละสาขาควรมีคุณสมบัติเฉพาะ					
13	นักคหกรรมศาสตร์ ควรมีความรู้ในภาษาต่างประเทศ					
14	4 การเข้าประกอบอาชีพ ผู้ที่ประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ ในองค์กรของ รัฐบาลและเอกชนควรทราบถึงความต้องการของข้อมูล ที่ใช้ประกอบการพิจารณาในการสมัคร					
15	ผู้ที่ประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ในองค์กรของ รัฐบาลและเอกชนควรทราบถึงวิธีปฏิบัติตนในการสอบ สัมภาษณ์ควบคู่กับการสอบภาคปฏิบัติ					
16	ผู้ที่ประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่จำเป็นที่จะต้อง มีวุฒิต่างคหกรรมศาสตร์บัณฑิต					
17	ผู้ที่ประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์มักได้รับการ พิจารณาจากประสบการณ์มากกว่าใบวุฒิการศึกษา					
18	5 ความก้าวหน้าของงานอาชีพ ผู้จบการศึกษาคหกรรมศาสตร์สามารถศึกษาต่อได้ทุก สาขา					
19	ความก้าวหน้าในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ขึ้นอยู่กับ ความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล					
20	นักคหกรรมศาสตร์สามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษามาไป ประกอบกิจการส่วนตัวได้ทันที					
21	6 คาคตอบแทน นักคหกรรมศาสตร์ได้คาคตอบแทนในการประกอบอาชีพ น้อยกว่าอาชีพอื่น					
22	คาคตอบแทนของนักคหกรรมศาสตร์สามารถต่อรองได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การทำงานของแต่ละคน					
23	งานคหกรรมศาสตร์สามารถหารายได้พิเศษ นอกเหนือจากรายได้ประจำได้มากกว่าอาชีพอื่น ๆ					
24	7 ข้อดีและข้อบกพร่อง อาชีพคหกรรมศาสตร์มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ น้อยกว่าอาชีพอื่น					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
25	คหกรรมศาสตร์เป็นงานที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานด้านอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องก็ได้					
26	คหกรรมศาสตร์เป็นงานที่สามารถแตกแขนงออกไปได้หลายสาขา					
27	ผู้ที่ประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์มักถูกมองว่าเป็นผู้ที่ไม่ต้องมีความรู้					
28	งานทางด้านคหกรรมศาสตร์ยังไม่เป็นที่รู้จักในประเทศ					
29	งานทางด้านคหกรรมศาสตร์ยังไม่เป็นที่รู้จักในต่าง - ประเทศ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ผู้ปกครองคาดหวังว่านักศึกษาต้องสอบเข้าศึกษาต่อให้ได้					
2	ผู้ปกครองคาดหวังว่านักศึกษาต้องตั้งใจเรียนเพื่อได้คะแนนดีที่จะสอบเข้าศึกษาต่อได้					
3	ผู้ปกครองคาดหวังว่านักศึกษาต้องเรียนสูงกวานี้					
4	ผู้ปกครองคาดหวังว่านักศึกษาต้องขยันอ่านหนังสือเพื่อมีความรู้ไว้มาก ๆ ในการประกอบอาชีพ					
5	ผู้ปกครองคาดหวังว่านักศึกษาต้องได้ทำงานที่มั่นคง					
6	ผู้ปกครองต้องคาดหวังว่านักศึกษาต้องมีความสามารถในการประกอบอาชีพได้ดี					
7	ผู้ปกครองคาดหวังว่านักศึกษาต้องขยันในการเรียนเพื่อได้ทำงานที่มั่นคง					
8	ผู้ปกครองคาดหวังว่าถ้านักศึกษาเรียนจบจากมหาวิทยาลัยจะหางานทำได้ง่าย					
9	ผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาทำงานรับราชการ					
10	ผู้ปกครองมีความคาดหวังว่านักศึกษาจะนำความรู้ที่มีอยู่มากดูแลคนในครอบครัว					
11	ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้นักศึกษามีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
12	ผู้ปกครองคาดหวังให้นักศึกษารับผิดชอบตัวเองได้					
13	ผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย					
14	ผู้ปกครองคาดหวังให้นักศึกษามีทักษะภาษาต่างประเทศ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้ดี					
2	สภาพของห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบ					
3	ขนาดของห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมกลุ่ม					
4	โต๊ะเก้าอี้ไม่เพียงกับจำนวนนักศึกษา					
5	บริเวณโดยรอบห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน					
7	สภาพห้องเรียนมีกลิ่นต่างๆเช่น กลิ่นเห็นจากห้องน้ำ กลิ่นขยะ					
8	ห้องเรียนมีขนาดกว้างพอเหมาะกับจำนวนนักศึกษา					
9	โรงเรียนมีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
10	แต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
11	อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพดีและพร้อมจะใช้งานได้					
12	สื่อการสอน มีอายุการใช้งานนานเกินไป					
13	สื่อที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีคู่มือการใช้ที่ไม่ชัดเจน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวนักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	1 การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่ออาจารย์ นักศึกษาไม่กล้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับอาจารย์					
2	นักศึกษาไม่กล้าปรึกษาปัญหาเรื่องการเรียนรู้กับอาจารย์					
3	นักศึกษานึกถึงอาจารย์เมื่อมีปัญหาด้านการเรียน					
4	นักศึกษารู้สึกท้อแท้ใจเมื่ออาจารย์สนใจแต่คนที่เรียนดี					
5	นักศึกษามักเดินเลี่ยงเมื่ออาจารย์เดินสวนทางมา					
6	นักศึกษาไม่มีโอกาสได้ซักถามข้อสงสัยกับอาจารย์					
7	นักศึกษาเดินเข้าไปสวัสดี เมื่อเห็นอาจารย์เดินสวนมา					
8	นักศึกษาปรึกษาปัญหาด้านการงานกับอาจารย์ไม่ได้					
9	อาจารย์สามารถเป็นที่พึ่งของนักศึกษาได้ตลอด					
10	2 การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษา อาจารย์ไม่มีความเป็นกันเองกับลูกศิษย์ ทำให้นักศึกษาไม่อยากไปปรึกษาปัญหาต่าง ๆ					
11	เมื่อนักศึกษาทำงานบกพร่องอาจารย์จะคอยแนะนำสิ่งที่ถูกต้องเสมอ					
12	อาจารย์ให้ความเป็นกันเอง เมื่อนักศึกษาขอคำปรึกษา					
13	อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างตั้งใจ					
14	อาจารย์ให้คำชมเชยเมื่อนักศึกษาทำดี					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
15	อาจารย์ไม่สนใจปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษา					
16	นักศึกษารู้สึกว่าอาจารย์มีส่วนช่วยในการเรียนหนังสือให้ดีขึ้น					
17	อาจารย์ไม่สนใจด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา					
18	อาจารย์ให้ความสนใจนักศึกษาถึงแม้ว่านักศึกษาจะเรียนไม่เก่ง					
19	อาจารย์มีความเมตตากรุณากับนักศึกษา					
20	อาจารย์ไม่ให้ความเป็นกันเอง เมื่อพบนักศึกษานอกห้องเรียน					
21	อาจารย์ยิ้มแย้มทักทายเมื่อพบนักศึกษานอกห้องเรียน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง ขอให้ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัว

นักศึกษามากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	นักศึกษาลาสามารถพูดคุยกับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน					
2	นักศึกษาทำกับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
3	เมื่อนักศึกษาทำการบ้านไม่ได้เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบาย					
4	ในการทำงานเป็นกลุ่มนักศึกษาฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
5	นักศึกษาเป็นที่พึ่งพาของเพื่อนเสมอในการเรียน					
6	เพื่อนของนักศึกษาเห็นแก่ตัวไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					
7	นักศึกษารู้สึกพอใจที่เป็นส่วนหนึ่งของเพื่อนในการสนทนา					
8	นักศึกษามีความสุขเมื่อได้อยู่กับเพื่อน ๆ					
9	นักศึกษาเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ในห้องเรียน					
10	เพื่อน ๆ นึกถึงนักศึกษาก่อนคนแรกเมื่อต้องการความช่วยเหลือ					
11	นักศึกษาชอบทำงานตามลำพัง					
12	นักศึกษาทำกับเพื่อน ๆ หากิจกรรมทำร่วมกันเสมอ					
13	เพื่อน ๆ คอยดูแลเอาใจใส่ เมื่อเวลานักศึกษาเจ็บป่วย					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
14	นักศึกษามักให้เพื่อนยืมสมุดจดไปลอกเสมอ					
15	นักศึกษาพอใจที่ทำให้เพื่อนสนุกสนาน					
16	นักศึกษาเป็นที่ปรึกษาให้เพื่อนในห้องได้					
17	เมื่อนักศึกษาทำคะแนนสอบได้ดีเพื่อนจะคอยเป็นกำลังใจให้เสมอ					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ก ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ให้โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษามาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่มีรายได้ดี					
2	นักศึกษาคิดว่าสาขาวิชาที่นักศึกษา กำลังศึกษามี ความสำคัญต่อสภาพการณ์ของประเทศในปัจจุบัน					
3	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ควรค่าแก่ การศึกษา					
4	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่มีส่วนพัฒนา สร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ					
5	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่เรียนสามารถนำไปเป็น พื้นฐานต่อการประกอบอาชีพได้					
6	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่เรียนสามารถนำไปเป็น ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพได้					
7	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้กว้างขวาง					
8	นักศึกษาไม่แน่ใจว่าเมื่อเข้าพบเจ้าเรียนจบแล้วจะไป ประกอบอาชีพอะไร					
9	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ต่ำกว่าวิชาอื่น					
10	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ไม่ค่อยมีผู้สนใจ ต้องการประกอบอาชีพด้านนี้					
11	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่มีคุณค่ามากไปกว่าการเย็บ ผ้า การทำอาหาร					
12	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ไม่ต้องใช้สมอง มาก					

ช ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ให้โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษากึ่งกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	วิชาชีพคนทรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ทำงานด้วยความสนุกสนาน					
2	นักศึกษาชอบเรียนวิชาคนทรมศาสตร์มากเพราะได้ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนมาโดยตรง					
3	นักศึกษารู้สึกว่าการเรียนคนทรมศาสตร์เป็นการลงทุนที่คุ้มค่า					
4	นักศึกษารู้สึกพอใจเมื่อได้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคนทรมศาสตร์					
5	นักศึกษาสงสัยที่จะศึกษาวิชาชีพคนทรมศาสตร์					
6	นักศึกษาเบื่อหน่ายเมื่อได้รับมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาชีพคนทรมศาสตร์					
7	นักศึกษารู้สึกหงุดหงิดเสมอเมื่อเรียนวิชาคนทรมศาสตร์					
8	นักศึกษารู้สึกว่าคนส่วนมากไม่ชอบเรียนวิชาชีพคนทรมศาสตร์					
9	ยี่งนานวัน นักศึกษาเรียนรู้สึกว่านักศึกษาไม่ชอบวิชาชีพทางด้านคนทรมศาสตร์					
10	นักศึกษาไม่มั่นใจในวิชาชีพคนทรมศาสตร์เพราะรู้สึกว้าต่าต้อยวิชาชีพอื่น ๆ					
11	นักศึกษาสงสัยในความเคลื่อนไหวในวิชาชีพคนทรมศาสตร์เพราะทำให้มีประสบการณ์ในวิชาชีพเพิ่มขึ้น					
12	นักศึกษารู้สึกกังวลใจ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานด้านคนทรมศาสตร์					

ค ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักศึกษามากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ให้โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
 บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
 บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำบ้าง ไม่กระทำบ้าง
 น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมาก
 น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักศึกษาตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมากที่สุดจนแทบไม่กระทำเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับคหกรรมศาสตร์ นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน					
2	นักศึกษาทบทวนบทเรียนคหกรรมศาสตร์เสมอ					
3	ถ้านักศึกษาสามารถเลือกสาขาวิชาเรียนได้อีกครั้ง นักศึกษาจะเลือกเรียนสาขาอื่นที่ชอบมากกว่า					
4	นักศึกษาเต็มใจที่จะเข้ารับการอบรมทางด้านวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์เมื่อมีโอกาส					
5	ในการเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาขอเพียงแค่อ่าน					
6	ทุกครั้งที่สอบนักศึกษจะต้องทำคะแนนในวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ให้ดีที่สุด					
7	นักศึกษาต้องการศึกษาต่อทางด้านคหกรรมศาสตร์ให้สูงที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้					
8	นักศึกษามีกปฏิบัติวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติมและหาเทคนิค วิธีการใหม่ ๆ เสมอเมื่อมีเวลาวาง					
9	นักศึกษารเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ด้วยความกระตือรือร้น เพื่อความสำเร็จในการทำงาน					
10	นักศึกษารชอบอ่านวารสาร หรือ หนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่เรียนนอกเหนือจากตำราเรียน					
11	เมื่ออาจารย์มอบหมายงานที่เกี่ยวกับวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจนสำเร็จ					
12	นักศึกษารหาโอกาสสนทนากับผู้ประกอบอาชีพ คหกรรมศาสตร์เสมอ					

13	เมื่อมีการแสดงผลงานทางคหกรรมศาสตร์นักศึกษาขอ อาสาชวยงาน					
14	ถ้ามีโอกาสนักศึกษาจะไปชมการแสดงผลงานที่เกี่ยวข้อง กับคหกรรมศาสตร์					

ภาคผนวก ค ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (๕)

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3 057
2	2 475
3	3 500
4	2 475
5	3 612
6	2 954
7	2 828
8	2 475
9	3 250
10	2 449
11	4 700
12	3 250
13	2 402
14	2 828
15	3 897
16	4 000
17	2 496
18	2 711
19	3 266
20	2 782
21	3 674
22	2 954
23	2 782
24	2 449
25	2 611
26	3 118
27	3 612
28	2 216
29	2 828

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 9188

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของ
ผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3 500
2	2 782
3	3 612
4	4 700
5	2 771
6	3 536
7	2 828
8	2 384
9	2 970
10	3 179
11	3 873
12	4 000
13	3 057
14	2 771

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 8362

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
ในการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2 449
2	2 449
3	2 489
4	3 333
5	2 475
6	2 216
7	2 309
8	3 973
9	3 486
10	3 363
11	3 162
12	2 449

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 8864

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษากับอาจารย์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2 582
2	2 309
3	2 828
4	2 475
5	3 500
6	2 489
7	2 449
8	4 768
9	2 475
10	3 674
11	7 071
12	2 905
13	3 693
14	3 578
15	4 899
16	3 897
17	3 057
18	2 646
19	4 382
20	3 057
21	2 573

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 9271

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษา กับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3 000
2	2 714
3	3 576
4	3 363
5	3 000
6	3 538
7	4 260
8	7 778
9	2 705
10	2 248
11	2 941
12	2 828
13	2 333
14	2 309
15	3 162
16	2 521
17	2 828

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 8773

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบ
วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3 500
2	2 309
3	3 873
4	3 363
5	2 828
6	3 250
7	2 573
8	3 057
9	3 538
10	2 521
11	5 196
12	3 250

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 8509

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบ
วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความรู้สึก

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3 266
2	2 309
3	3 500
4	2 449
5	4 178
6	3 500
7	3 500
8	3 000
9	2 954
10	2 782
11	2 954
12	2 573

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 8214

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการประกอบ
วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3 576
2	2 309
3	5 307
4	3 240
5	2 771
6	4 899
7	4 500
8	4 763
9	2 711
10	3 576
11	4 950
12	2 717
13	2 771
14	2 954

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 8708
และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 9209

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ - สกุล	นายนันทวิทย์ เฝามหานาคะ
วันเดือนปีเกิด	29 มีนาคม 2521
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	182/2 ซอย นางลิ้นจี่ 6 ถนน นางลิ้นจี่ สาทร กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 02 286 0894
ที่ทำงาน	THRILL International (Thailand) Co , LTD โทรศัพท์ 04 958 1203 - 4
ประวัติการศึกษา	
พ ศ 2538	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) สาขาอาหารและโภชนาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช
พ ศ 2539	High Diploma in Food and Beverage Department The Oriental Hotel Apprenticship Programme
พ ศ 2543	Diploma in Hotel Management Les Roches Hotel Management School สวิตเซอร์แลนด์
พ ศ 2544	Bachelor in Business Administration Les Roches Hotel Management School สวิตเซอร์แลนด์
พ ศ 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ